

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

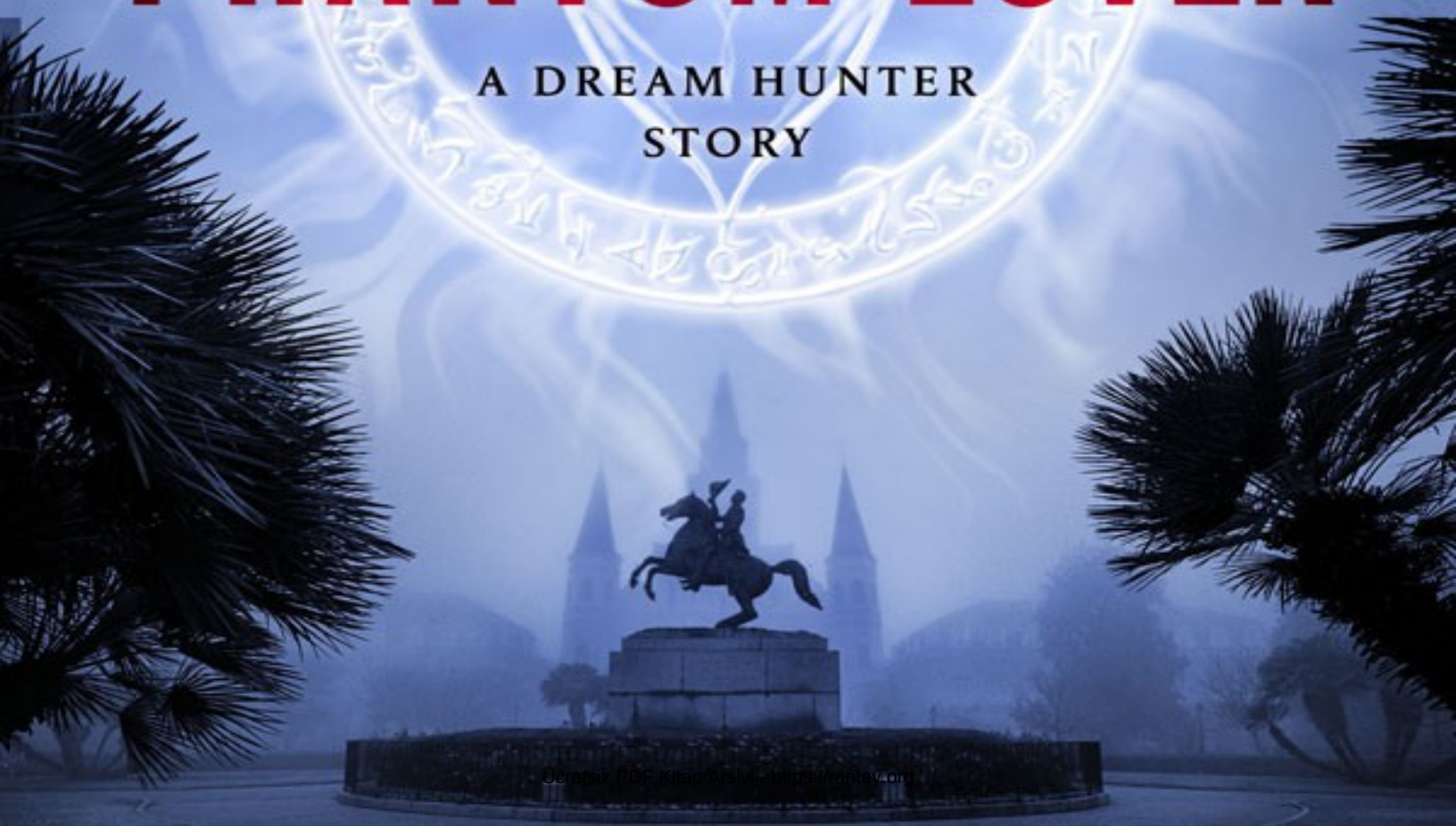
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SHERRILYN KENYON

PHANTOM LOVER

A DREAM HUNTER
STORY

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

FANTOM AŞIĞI

A DREAM HUNTER'S STORY

SHERILYN KENYON

[Okumaya Başlayın](#)

[İçindekiler Yazar](#)

[Hakkında Telif](#)

[Hakkı Sayfası](#)

**Bu St. Martin's Press e-
kitabını satın aldığınız için
teşekkür ederiz.**

Özel teklifler, bonus içerik ve yeni çıkan
kitaplar ve diğer harika okumalar hakkında
bilgi almak için,
haber bültenlerimiz için kaydolun.

Sign Up

Veya us.macmillan.com/newslettersignup
adresinden bizi çevrimiçi ziyaret edin

Yazarla ilgili e-posta güncellemeleri için [buraya](#) tıklayın.

Yazar ve yayıncı bu e-kitabı size sadece kişisel kullanımınız için sağlamıştır. Bu e-kitabı hiçbir şekilde kamuya açık hale getiremezsiniz. **Telif hakkı ihlali yasalara aykırıdır. Okuduğunuz bu e-kitabın kopyasının yazarın telif hakkını ihlal ettiğini düşünüyorsanız, lütfen yayıncıyı şu adresten bilgilendirin: us.macmillanusa.com/piracy.**

"Erkekler evrenin baş belasıdır. Bence hepsini otoyol boyunca dizelim ve sonra büyük kamyonlarla biçelim." Açık mavi gözleri yeni bir düşünceyle genişlerken Chrissy durakladı. "Hayır, bekle. Buharlı silindirler! Evet, yoldaki sümüksü ıslak lekelerden başka bir şey olmayana kadar hepsini buharla ezelim."

Erin McDaniels kaşlarını çatarak masasından başını kaldırdığında iş arkadaşı Chrissy Phelps'in Erin'in bronz renkli odasının duvarını tuttuğunu gördü. İri yarı esmerin gözleri çıldırmış gibi parlıyordu ve Chrissy'nin yüzünde uçurumun kenarından bir adım ötede duran bir kadının ifadesi vardı.

"Erkek arkadaşınla yine sorun mu yaşıyorsun, Chrissy?"

"Aslında beni kızdıran küçük kardeşim, ama madem erkek arkadaş meselesini açtın, tavsiyemi dinle: Kara dul ol. Bir erkek bul, onunla eğlen, sonra da sabah arkadaşlarına hava atamadan içini boşalt."

"Tamam," dedi Erin kelimeyi uzatarak. "Sanırım birinin molaya ihtiyacı var."

"Birinin Bahamalar'da yanında erkek arkadaşı olmadan iki aylık bir tatile ihtiyacı var." Chrissy'nin gözleri parladı. "Oooh, hey, seks kampı. Evet. İşte bu. Kadınların kocalarına şişmanlar çiftliğine gittiklerini söyleyebilecekleri ve Nazi diyetisyenleriyle acemi birliği diyeti yerine sahile gidip seksi erkeklerin onlara tanrıça gibi davranacağı bir seks kampı başlatmalıyız!"

Erin güldü.

"Hayır, ben ciddiym. Zengin oluruz."

Erin daha da sert güldü. "Lord King Bad Mood seni tekrar burada yakalamadan önce işinin başına dönsen iyi olur."

"Evet, biliyorum. Gördün mü, demek istediğimi kanıtlıyor. Bütün erkekler vurulmalı."

Chrissy masasına döndüğünde Erin hâlâ gülüyordu. İki saniye sonra Chrissy geri dönmüş, yine küp duvarın üzerinden bakıyordu. "Hey, hâlâ o kâbusları görüyor musun?"

Dün gece gördüğü korkunç kâbusu hatırlayınca Erin'in neşesi kaçtı; karanlık bir mağarada, dehşetinden beslenmek isteyen görünmeyen bir güç tarafından köşeye sıkıştırılmıştı. Son üç haftadır gözünü bile kırpmamıştı. Yorgunluğu o kadar kötüleştirmişti ki baş dönmesi nöbetleri bile geçiriyordu.

"Evet," dedi Erin.

"Doktorun verdiği ilaç işe yaradı mı?"

"Hayır. Aksine, bence bu rüyaları daha da kötüleştirdi." "Oh, dostum, üzgünüm."

Erin de öyleydi. En azından bir gece iyi bir uyku çekmeyi ummuştu. Ama bu artık mümkün görünmüyordu.

Patronlarının kapısı açıldı.

Tombul, militan patronları ofisinden hışımla çıkıp elinde kocaman kahve fincanıyla cezveye doğru ilerlerken Chrissy kaçtı. Oh, evet, sanki bu adamın gergin huysuzluğuna ek olarak daha fazla kafeine ihtiyacı varmış gibi.

John bardağını ağzına kadar doldururken Erin iç çekti ve düşünceleri kâbuslarına geri döndü.

Dürüst olmak gerekirse, artık onlar hakkında ne yapacağını bilmiyordu. Çok tuhaflardı ve her gece rüyalar daha da kötüleşiyor gibiydi. Bu hızla giderse, ay sonuna kadar delireceğini düşünüyordu.

Gözlerini ovuşturarak bilgisayar ekranına odaklandı. Pazarlama raporunu Cuma gününe kadar teslim etmesi gerekiyordu ama aslında tek yapmak istediği uyumaktı.

Aklının bir köşesinde, onun için gelen o kocaman, hırıltılı canavarı görmeye devam etti. Pençeli elini uzatıp onu ele geçirmeye çalışırken adını söylediğini duyuyordu. Kötü bir korku filmi gibi, bu sahneler peşini bırakmıyor, her boş anında düşüncelerine fısıldıyordu.

Başını sallayarak görüntülerden kurtuldu ve bilgisayar ekranına odaklandı. Ama okudukça Erin göz kapaklarının yeniden ağırlaştığını hissetti. Uyanık kalabilmek için hızla gözlerini kırptırdı ve gözlerini genişletti.

Pazarlama raporu, pazarlama raporu ...

Evet, sanki bu uyanık kalmak için iyi bir yolmuş gibi. Neden birkaç uyku hapı içmiyor ve hazır başlamışken bir bardak ılık süt içmiyordu?

İhtiyacı olan şey daha fazla kafeindi ve kahveye dayanamadığı için kola makinesine gitmesi gerekecekti. Belki koridorda yürümek de onu canlandırmaya yardımcı olurdu.

Sandalyesini arkaya kaydırıp ve para üstünü almak için masasının çekmecesini açtı, ardından ayağa kalktı.

Ayağa kalkar kalkmaz kafasının içinde garip bir uğultu başladı. Dünya eğildi.

Ve bir kalp atışında her şey karardı ve vücudu dondu....

Erin kendini derin, karanlık bir çukura düşerken hissetti. Etrafını saran rüzgârlar kulaklarında uğulduyor ve onu parçalamaya çalışan devasa, korkutucu yaratıklar gibi sesler çıkarıyordu.

Acıkmışlardı. Çaresizdiler ve *onu* istiyorlardı.

Ateşten nefeslerle onun adını fısıldadılar. Sadece onu beklediklerini söylediler.

Yine mi! Bu korkunç kâbusa daha fazla katlanamazdı.

Uyanın, uyanın!

Ama yapamadı.

Erin düşmesini engellemek için karanlıkta bir şeylere tutunmak üzere uzandı. Tutunacak hiçbir şey yoktu. Onu kurtaracak hiçbir şey yoktu.

"Yardım edin!" diye bağırdı, bunun nafil olduğunu biliyordu ama denemek zorundaydı.

Yine de düştü.

Çok iyi bildiği mağaraya ulaşana kadar düşmeyi bırakmadı. Karanlık ve nemli, çürümüş çürüme kokuyordu. Tıslamaları ve çığlıkları duydu, azap içindeki ruhların mutlak ıstırabını.

Kaçın!

Karanlıkta tökezlerken, bir çıkış bulmaya çalışırken kayalık parmaklarıyla ayaklarına tutunmuş gibi görünen sert zeminde kalbi çarpıyordu. Görmek için çabaladı ama baskıcı karanlık buna izin vermedi. Tek yaptığı gözlerine küçük iğneler gibi batmaktı.

Ellerini uzattı ve parmaklarının altında kayarak hareket eden sümüksü bir duvara dokundu. İğrenç olsa da, en azından ona biraz destek veriyordu, onu eve götürebilecek somut bir şey.

Ve eve dönmenin bir yolunu bulmalıydı. Kafasının içindeki korkmuş ses ona, eğer şimdi buradan çıkmazsa, asla kaçamayacağını söylüyordu.

Panikle ileride titreyen loş bir ışık gördü. Bacaklarının onu taşıyabileceği kadar hızlı bir şekilde ona doğru koştu.

Işık. Onu kurtaracaktı. Bundan emindi.

Işığın, bir tür jelatinimsi çamur sızan damarlı ve kırık duvarların üzerinde parladığı büyük bir mağaraya koştu. Kükürt kokusu burnunu yaktı ve çığlıklar daha da yükseldi.

Erin kayarak durdu. Daha önce dehşete düşmüş olsa bile, şu anda hissettiklerinin yanında bu hiçbir şeydi.

Kan kırmızısı pulları ve simsiyah kanatlarıyla ejderhaya benzeyen canavar, hırlayarak önünde yükseldi. Onu aç gözlerle süzerken uzun dişlerini şaklattı.

Ona yaklaştı, ürkütücü gümüş mavisi gözleriyle onu uyuttu. Bu gözler onun fiziksel benliğinden daha fazlasını görüyor gibiydi. Sanki zihninin, ruhunun derinliklerine kadar görüyorlardı.

Ve canavarın onu istediğini biliyordu. Ona ateşli bir delilikle sahip olmayı arzuluyordu.

Tanrım, işte buydu. Canavar onu almak için buradaydı. Onu tüketmek için. Kaçış yoktu.

Erin tökezleyerek geri döndü, girişe doğru. Öylece uzanıp ölmeyecekti. Bu onun içinde yoktu. O bir savaşçıydı. Ve son nefesini verene kadar savaşacaktı.

Arkasını dönerek açıklığa doğru koştu ama kaçamadan açıklık kapandı ve onu içine hapsetti.

"Beni bu kadar çabuk terk etmeyeceksin Erin," diye peltek peltek konuştu pullu ejderha, yaklaştıkça pençeleri yeri kazıyordu. "İçindeki ışığa ihtiyacım var. Düşüncelerine. Duygularına. İyiliğine. Bana gel ve sıcaklığını üzerimde hissetmeme izin ver."

Ona doğru hamle yaptı.

Erin gözlerini kapadı ve onunla savaşmak için elinde bir kılıç olduğunu hayal etti.

Bir ağaç dalı bulmuş. Tercih ettiği silah bu değildi ama hiç yoktan iyiydi. Ona doğru savurdu ve yüzüne sertçe çarptı.

Gülerek, sanki darbeyi hiç hissetmemiş gibi pullu başını salladı. "Böyle bir ruh. Böyle bir zeka ve yaratıcılık. Bir de seni neden bu kadar istediğimi merak ediyorsun. Bana daha fazlasını göster, Erin. Başka neler yapabileceğini göster."

Ağaç dalını kullanırken onu geri adım atmaya zorladı. Aptalca bir silahtı ama şu an için sahip olduğu tek şey buydu.

Ejderha sanki sıkılmış gibi uzvu onun elinden çekip aldı. "Aklını istiyorum, Erin. Benden korktuğunu hissetmek istiyorum."

Daha da yaklaştı.

Canavar ona ulaşmadan, aralarında parlak bir ışık parladı ve gözlerini daha da yaktı. Güneşten daha parlak görüne kadar yoğunluğu arttı. Sonunda solduğunda, ortaya başka bir canavar çıktı.

Erin dehşet içinde yutkundu. Neden bu rüyayı kontrol edemiyordu? Çocukluğundan beri kötü rüyalarından kurtulmayı dileyebiliyordu. Ama nedense bu kâbusları kontrol edemiyordu.

Sanki onları onun dışında bir şey yönetiyormuş gibiydi. Sanki ipleri canavar tarafından çekilen bir kukladan başka bir şey değildi.

En yeni canavar dev bir yılan şeklinde ortaya çıktı. Sadece kafası yerine vücudunun üst kısmında bir kadın vardı. Pullu yeşil teni sarp görünüyordu ve mavimsi gözleri parlıyordu.

Dişi yılan ona doğru sürünerek yaklaştı ve ürkütücü bakışlarını Erin'in vücudunda gezdirirken dişlerini göstererek gülümsedi. "Ne kadar da lezzetli bir lokma."

"O benim!" diye kükredi ejderha. "Onu paylaşmayacağım."

Dişi yılan, uzun kuyruğu yerde sürünürken dudaklarını yaladı. "O ikimize de yetecek kadar güçlü." Sonra ejderhaya doğru döndü, iğrenç yüzü bir öfke maskesiydi. "Ayrıca, onu ilk ben gördüm ve bunu sen de biliyorsun. Onu benim aracılığım ile buldun ve onu almana izin vermeyeceğim."

Ejderha yılanı saldırdı.

İnanamayacağı kadar dehşete düşen Erin, bir kayayı alıp mağaranın girişine vurmak için aralarındaki çatışmadan yararlandı. Sıkılmış dişlerinin arasından "Çıkarın beni!" diye bağırdı.

Gözlerini kapadı ve duvarın açıldığını ve içinden koşarak geçtiğini hayal etmeye çalıştı.

Bu onu hiçbir yere götürmedi. Ta ki ejderhanın kuyruğu yılanı sokmak için dönene kadar. Yılan da Erin gibi eğildi ve kuyruk büyük bir gürültüyle duvarı parçaladı.

Titreyen Erin tekrar karanlığa doğru koştu. Çığlık çığlığa ulumalar yoğunlaştı.

"Lütfen," diye yüksek sesle yalvardı, "lütfen uyan! Hadi Erin, bunu yapabilirsin." Koşarken kendini çimdikledi ve kendi yüzünü tokatladı ve kendini bu kabustan çıkarmak için aklına gelen her şeyi yaptı.

Hiçbir şey işe yaramadı. Sanki canavarlar gitmesine izin vermiyor gibiydi.

Bir köşeyi döndü ve kendini küçük bir yamaçtan aşağı kayarken buldu. En altta yılan-kadının beklediği kaynayan bir çukur vardı. Sıcaklığı

altın kırmızısı lavlar süzülürken çukur Erin'i yaktı.

Yılan gülümseyerek onun önünde yükseldi. Elmas şeklindeki gözbebekleriyle o şeytani gözler ürkütücü bir şekilde onu izledi. "İşte bu, küçük ödül. Bana gel. Senden beslenme sırası bende."

Erin tekrar koşmak için döndü ama ayakları yere kilitlenmişti. Hiç hareket etmiyorlardı.

Yılan yaklaştı.

Yaklaştı.

O kadar yakındı ki, Erin yılanın dilinin fiskeini hissedebiliyordu. Vücudunun yağlı sümüğünü koklayabiliyor ve pullarının taş zeminde çıkardığı sesleri duyabiliyordu.

Savunmasız kalan Erin gözlerini kapadı ve zihniyle yardım istedi. Bir koruyucu çağırmaya çalıştı. Gelip canavarlarını yenebilecek bir şampiyon hayal etmeye çalıştı.

Yılan tam ona ulaştığında, mağara sarsıldı.

Yılan, Erin ile canavar arasında bir adam belirmeden bir an önce geri çekildi.

Ve sıradan bir adam değildi. Siyah bir zırh giymişti, inanılmaz derecede geniş omuzları ve uzun simsiyah saçları vardı. Erin onun yüzünü göremiyordu ama varlığının gücünü hissedebiliyordu. İblisle savaşmaya hazırlanan adamın savaşçı özünü hissedebiliyordu.

Yılan öfkeyle haykırdı, "Geri çekil, V'Aidan. Yoksa aptallığın yüzünden yok olursun!"

Erin'in çağırdığı şampiyon dişi yılanın öfkesine yüksek sesle güldü. "Aptallığım beni öldürmeden çok önce senin nefesinden ölürdüm, Krysti'Ana."

Öfkeyle çılgılık atan dişi yılan kendi boyutunun on katına çıktı. Etraflarındaki mağara duvarları öncekinden daha da sert bir şekilde sallanırken devasa gıdıları çatırdadı ve tısladı. Taş parçaları mağaradan kopup taş adamlara dönüşürken yüksek sesle çatırtılar duyuldu.

Erin'in kurtarıcısı ona döndü ve yüzünü görünce nefesi kesildi. Hayal edilebilecek her şeyden daha yakışıklı olan adamın gözleri o kadar berrak ve maviydi ki sanki parlıyorlardı. Simsiyah saçları alnına dökülüyor ve esmer teniyle keskin bir tezat oluşturuyordu.

Kadın kıpırdayamadan, adam zayıf ve kaslı vücudunu koruyucu bir pelerinle onunkinin etrafına sardı ve canavarlar toplu halde saldırırken onu korudu.

Erin aldığı darbelerin vücudundan onunkine doğru titreştiğini hissedebiliyordu. Onun bu acıya nasıl dayandığını bilmiyordu. Onu tutmaya nasıl devam ettiğini.

Tek bildiği, bunun için minnettar olduğuydu. Onun varlığının gücü ve kuvveti için minnettardı. Onu bu kadar nazikçe kucakladığı ve artık kâbusuyla yüzleşmek için yalnız olmadığı için minnettardı.

Adamın teninin sıcak ve baharatlı kokusu onu rahatlattı. İçgüdüsel olarak kollarını adamın zayıf zırhlı beline doladı ve onu bırakmaktan korkarak ona tutundu. "Teşekkür ederim," diye nefes aldı titreyerek. "Geldiğin için teşekkür ederim."

Adam kaşlarını çatarak ona bakarken bakışlarındaki şaşkınlığı gördü. Sonra yüzü sertleşti, gözleri buz gibi oldu.

"Sana sahibim, *Akribos*," diye fısıldadı sessizce ama yine de derin, aksanlı sesi güçlü bir gelgit dalgası gibi duyularının üzerinde yuvarlandı. Yatıştırıcı, ısıtıcı. "Yılan Skotos'un seni almasına izin vermeyeceğim."

Yeni canavarlardan biri onu taştan bir dokunaçla belinden yakalayana kadar buna inanmıştı. Onu kurtarıcısının elinden kurtarırken çığlık attı.

Kara Şövalye havadan bir kılıç yarattı ve karanlık mağarada onları takip etti. Şövalyenin diğer taş canavarlardan kaçışını ve ona ulaşmak için kelimenin tam anlamıyla duvarlardan aşağı koşuşunu izledi. Onu taşıyan şeyin üzerinden atlayarak önlerine düştü ve canavarın kaçışını kesti.

Yaratık sert bir tekmeyle onu belinden yakaladı ve duvara çarpmasına neden oldu.

V'Aidan duvardan yere doğru kayarken acıyı hiç hissetmiyor gibiydi. Üzerine daha fazla canavar üşüştü ama o onlarla savaştı. Onların parçalanmış bedenleri üzerinde güçlü ve muzaffer bir şekilde durana kadar yüzü bir kararlılık maskesiydi.

Gözlerini onu tutan şeye dikti, sonra elini uzattı ve kırmızı bir parıltı canavarı patlatarak parçaladı.

Şövalye o anda Erin'i yakaladı, kollarına aldı ve onunla birlikte karanlığa doğru koşmaya başladı.

Erin kollarını onun boynuna doladı ve hayata tutunmaya çalıştı. Yılanın seslenişini hâlâ duyabiliyordu.

"Ona sahip olacağım, V'Aidan. İkinize de sahip olacağım!"

"Dinleme," dedi V'Aidan. "Gözlerini kapat. Sakinleştirici bir şeyler düşün. Mutlu bir anını düşün."

Yaptı ve garip bir şekilde, hayal edebildiği en rahatlatıcı şey, yanağının altında çarpan kalbinin sesiydi. Sesinin derin aksanı.

"V'Aidan!" Dişi yılanın sesi mağarada yankılandı. "Onu bana geri ver yoksa hiç doğmamış olmayı diletirim sana."

Acı acı güldü. "Ne zaman aksini diledim ki?" diye mırıldandı nefesinin altında.

Birden önlerindeki duvar patlayarak açıldı ve yollarına daha fazla canavar döküldü.

"Onu bize teslim et, V'Aidan," diye buyurdu iri gri kertenkele-adam. "Yoksa bunu sırtındaki etle ödeyeceksin."

Onu hâlâ yakınında tutan V'Aidan kaçmak için döndü ama kaçamadı. Etrafları sarılmıştı.

"Onu bize verin," diye mırıldandı yaşlı bir ejderha, pençelerini uzatarak. "Hepimizi besleyebilir."

Erin kara şövalyesinin gözlerindeki kararsızlığı görünce nefesini tuttu. Yüce Tanrım, onu teslim edecekti.

Kalbi hızla çarparak adamın yüzüne dokundu, parmakları adamın sert, yontulmuş çenesine değdi. Erin canavarların onu ele geçirmesini istemiyordu ama içten içe onun kendisine daha fazla yardım etme konusundaki isteksizliğini de anlıyordu. Onu hiç tanıımıyordu. Kendini tehlikeye atması için hiçbir neden yoktu.

*O gerçek
değil. Bu bir
rüya.*

Kelimeler zihninde fısıldanıyordu. Ama pek çok rüya gibi bu da gerçek gibiydi. Gerçek gibiydi.

Ve onu korumak için doğal olmayan bir arzu duyuyordu.

"Sorun yok," diye nefes aldı. "Sana zarar gelmesini istemiyorum. Onlarla tek başıma savaşabilirim."

Sözleri kafasını karıştırmış ve onu şaşırtmış gibiydi. Canavarlar içeri girdi.

"Onu serbest bırak ya da öl, V'Aidan," diye tısladı kertenkele-adam.

Erin, şövalyenin şefkatli dokunuşunu hissetti, parmakları boynunun yan tarafını okşadı ve tüm vücudunu ürpertti.

Gözlerindeki bakış muhtaç ve ıstıraplıydı.

"Seni alamayacaklar," diye fısıldadı. "Seni onların ulaşamayacağı bir yere götüreceğim." Başını eğdi ve onun dudaklarını yakaladı.

Öpücüğünün hararetli tutkusu kadının nefesini kesti.

Rüya canavarları, geriye hiçbir şey kalmayana kadar buharlı bulutlar halinde kaybolup gitti.

Ne mağara, ne de çıgllıklar.

Hiçbir şey yok.

İkisi dışında hiçbir şey ve onun daha fazla tadına bakmak için içinde hissettiği ani ihtiyaç.

Gözlerini kapatan Erin, V'Aidan'ın teninin sıcak, erkeksi kokusunu içine çekti. V'Aidan'ın dili Erin'in dudaklarında gezinirken ve dişleri Erin'in dudaklarını nazikçe ısırırken, V'Aidan Erin'in ağzını tutkuyla ısırđı.

İşte bu bir rüyaydı.

O bir rüyaydı.

Tadını çıkarmaya değer, mükemmel, mutluluk verici bir an.

Dudaklarını çenesinde gezdirip boğazına gömerken vahşi bir canavar gibi hırladığını duydu. Yalarken. Alay ediyordu. Arzusunu kışkırtıyordu.

Vücudundaki her sinir ucu onun dokunuşuyla ateşlendi. Onun için yanıp tutuşuyordu. Göğüsleri kabarıyor, elleri onu tutarken gergin tepelerinde dilinin darbelerini hissetmek istiyordu. Göbeği ağrıyan, talepkâr bir ihtiyaçla zonkluyordu.

Başını kaldırıp ona baktı ve işte o zaman sahnenin geri kalanı kendini gösterdi. İkisi dışarıda, ay ışığının aydınlattığı bir tepecikte duruyordu.

O anın huzuru onu rahatlattı. Etraflarındaki nemli çamı kokladı, yakındaki bir şelalenin şırıltısını duydu.

Adam onu yere yatırdığında giysileri vücutlarından eridi, ki garip bir şekilde bu sert değildi. Altındaki yosun bir buluttan daha yumuşaktı ve üzerine bastıran sert kaslarıyla keskin bir tezat oluşturuyordu.

Bu rüyayı çok ama çok daha fazla sevmişti.

"Harikasın," diye fısıldadı, yüzünün etrafına dökülen şık, uzun, siyah saçlarına bakarak. Vücudu zayıftı, titizlikle tanımlanmıştı ve kusursuzdu. Daha önce hiç bu kadar yakışıklı bir adam görmemişti.

Uzandı ve gümüşü mavi gözlerinin üzerindeki kara kaşlarının keskin kavisini izledi. Gözlerin rengi o kadar yoğundu ki nefesini kesti.

Sonra parmaklarını adamın yanaklarındaki kirli sakallardan aşağıya, sert, yontulmuş çenesine doğru izledi. Ona çok minnettardı. Canavarların ona yaşattığı dehşetten sonra ona sarıldığı için çok mutluydu.

Haftalardır ilk kez kendini güvende hissediyordu.

Korunduğunu. Ve tüm bunları ona borçluydu.

V'Aidan onun elini avucunun içine aldı ve sanki daha önce hiç böyle bir şey görmemiş gibi parmaklarını inceledi. Bakışlarında öyle şefkatli bir ışık vardı ki

Buna neyin sebep olduğunu anlayamadı.

Boğazının derinliklerinde öyle bir inledi ki, kadının içinde titreşti, elini ağzına götürdü ve dilini avucundaki çizgilerin üzerinde gezdirdi. Dişleri parmaklarını ve avucunu nazikçe ısırırken, dili tüy gibi okşamalarla tenini okşadı. Gözleri kapandı, onun teninin, dokunuşunun özünün tadını çıkarıyor gibiydi. Onun tadını.

Erin, onu tekrar öperken yüzündeki sıcak ifadeden ürperdi. Elleri vücudunda geziniyor, okşuyor, inceliyor, her yerini arıyor ve onu tamamen tüketeceğinden endişelenene kadar içindeki ateşi körüklüyordu.

Ağzını onun dudaklarından alıp vücudundan aşağı, göğüslerine doğru kaydırdı. Erin zevkle tısladı. Adamın eli göğsünü nazikçe kavradı, tepe noktasını yukarıda tutarak tadına bakmak için acele etmedi, tekrar hırlarken dilinin üzerinde yuvarladı. Daha önce bir erkeğin bir kadının tadına bakmaktan bu kadar zevk aldığını hiç görmemişti.

V'Aidan cennetti. Saf ve basit bir cennet. Mükemmel, özenli bir aşık. Sanki onun zihnini okuyabiliyor ve tam olarak nereye ve nasıl dokunulmak istediğini biliyordu.

Eli bacaklarının arasındaki ateşi ararken ereksiyonu kalçasına baskı yapıyordu. Bacaklarını onun için daha da açan Erin, ellerini adamın sırtındaki kasların üzerinde gezdirdi; adamın yaptığı her nefis şehvetli hareketle dalgalanan ve esneyen kaslar.

Dudaklarını onun boğazına gömdü ve teninin tuzunu tattı. Vücuduna yayılan ürperti, ona zevk verdiği için gülümsemesine neden oldu.

Daha önce rüyalarında bile bir erkeğin yanında bu kadar rahat olmamıştı. İlk kez sevgilisinin vücudunda bir kusur bulup bulmayacağı endişesi olmadan sevişmişti. Ya bir şekilde onun için yeterince iyi değilse.

Hayalindeki sevgili ona kendini özel hissettirdi. Onu kadınsı ve seksi hissettirdi. Ateşli. Arzulanan.

Adam parmaklarını uyluklarının birleştiği yerdeki nemli buklelerinin arasından geçirip uzun, sivri parmaklarını içine sokana kadar vucudunun hassas kıvrımlarını ayırırken nefesini tuttu. Sıcak ateş ortasına saplandı.

Dokunuşunun zarıflığı karşısında inleyerek ellerini adamın ipeksi saçlarında gezdirdi ve ona sarıldı.

Ağzı göğüslerinde sihirli bir etki yaratırken parmaklarıyla vucudunu okşuyor ve onunla alay ediyordu. Dokunuşunun gücü, üzerine bastıran o sert, belirgin kasların hissi ...

Dayanabileceğinden çok daha fazlasıydı.

Başını arkaya yaslayarak, içinden coşku şeritleri geçerken haykırdı. Yine de ona zevk vermeye devam etti. Kadından son derin ürperti gelene kadar yavaşlamadı.

Nefes nefese ve halsiz, onun kendisini memnun ettiği gibi o da onu memnun etmek istiyordu. Onun gözlerinin içine bakmak ve onun da doruğa ulaşmasını izlemek istiyordu.

Onu sırtüstü yatıran Erin, elini V'Aidan'ın omuzlarındaki, göğsündeki, karnındaki ve kalalarındaki mükemmel kaslarda gezdirdi ve parmaklarını yavaşça bacaklarının arasındaki koyu renkli buklelerin arasından geçirdi. V'Aidan, dudaklarını göğsünün sert kasları üzerinde gezdirecek taş gibi sert karnına doğru ilerlerken nefesini dişlerinin arasından sertçe çekti.

Ve onun sarımtırak tenini okşarken, sert şaftını avucunun içine aldı. V'Aidan onun kollarında ürperti. Avucunun içinde yavaşça sallanırken yüzündeki zevk ifadesi onu heyecanlandırdı.

Avularının arasında zonklayan erkeğin kadifemsi hissinden zevk alarak onu elleriyle kapladı. Parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. Kadın onun bedenini şefkatle sağarken gözlerinin içine bakarken çenesindeki kaslar esnedi.

"Ellerinin üzerimde olmasını seviyorum," diye nefes aldı, sesi derin ve düzensizdi. "Kokunu seviyorum. Hissettiklerini."

Çenesini avucunun içine aldı ve onu ejderhadan bile daha çok istediğini söyleyen bir bakışla ona baktı. İlkel ve sıcaktı ve

nefesini çaldı.

O anda, adamın onu alacağını biliyordu. Onu daha önce hiç almadığı bir şekilde alacaktı.

Ellerini onun saçlarına gömüyor, bunun için sabırsızlanıyordu. Onun kendisine sahip olmasını istiyordu.

Gözleri parlayarak ve vahşileşerek, dudaklarını dudaklarıyla yakalamadan önce hırladı. Onu öylesine tutkuyla öptü ki, adam onu kollarının arasına alıp sırtını bir kez daha bulut gibi yosunlara yasladığında tekrar boşaldı.

Dizini yukarı, kalçalarının arasına çekti ve vücudunu onunkinin üzerine yerleştirirken bacaklarını iyice araladı. Kadın beklentiyle titredi.

"Evet, V'Aidan," diye nefes aldı, kalçalarını davetkâr bir şekilde kavislendirerek. "Lütfen doldur beni."

Gözleri vahşi ve sahipleniciydi, kendini kızın içine soktu.

Erin onun içindeki sertlik karşısında inledi. Adamın tüm gücü ve kudretiyle etrafını sarması ve onu tamamen doldurmasından daha iyi bir şey hissetmemişti. Adam ona karşı hareket ettikçe, bunun mutluluğundan bayılacağından korkuyordu.

Ona daha önce hiçbir erkeğin dokunmadığı şekillerde dokunmuştu. Sanki ona gerçekten değer veriyormuş gibi. Sanki onun için var olan tek kadın oymuş gibi.

Kadının içine girerken hareketleri evcilleşmemişti. Yavaşça. Derin. Sert.

Bacaklarını onunkilere doladı, bacak kıllarının kendisini okşadığını hissetmek için bacaklarını aşağı yukarı kaydırды.

Başını eğdi ve göğsünü ağzına aldı, vücuduyla onu okşarken acımasızca alay etti. Kadın boğazının derinliklerinde inleyerek adamın başını kendine doğru çekti.

Sonra, ona bakabilmek için bacaklarının üzerinde geriye yaslandı. Erin, adamın ürkütücü gümüşü mavi gözlerine bakarken, onu tepesinde görünce yutkunduydu. Kendini onun daha da derinlerine sokmaya devam ederken bacaklarını elleriyle tuttu.

Onun yüce vuruşları ilkel, sıcak ve kışkırtıcıydı. Ve kadının içini parçalıyor, sırtına kadar çıkan yoğun bir zevk uyandırıyor.

ve ayak parmaklarına kadar.

V'Aidan onun kendisini izlemesini izlerken dudaklarını yaladı. Erin hareket edemiyordu. Adamın gözleri onu felç etmişti. Tek yapabildiği ona bakmaktı. Onu içinde derin ve sert bir şekilde hissetmek.

Onun gözlerinde yansıttığı zevki gördü, onun tadını çıkardığını gördü. Ve birleştikleri yere doğru baktığında, kadın ürperdi.

"Sen benimsin, Erin," dedi sıkılmış dişlerinin arasından, kelimeleri vurgulamak için kendini daha da sert ve derin bir şekilde içine soktu.

Onu kollarının arasına aldı ve sanki tarif edilemeyecek kadar değerliymiş gibi göğsüne bastırdı.

Erin zevkinin daha da yükseldiğini hissederken ona sarıldı. Beyaz kıvılcımlarla tekrar onun kollarında boşaldı. Adam yüzünü onun boynunun kıvrımlarına gömdü ve ona katılırken haykırdı.

Adam onun etrafında ve içinde titrerken kadın kıpırdamadan yatıyordu. Nefes alış verişi ağırlaşmıştı, birkaç dakika boyunca hareket etmedi.

Geri çekilerek ona baktı. "Seninleyim *Akribos*," diye fısıldadı. "Her zaman seninle olacağım."

Üzerine garip bir ağırlık dalgası çöktü. Gözlerini kapattı. Yine de neler olup bittiğini hissedebiliyor ve anlayabiliyordu.

V'Aidan sırt üstü uzanırken onu göğsünün üzerine örttü. Onun teninin sıcak, erkeksi kokusunu içine çekerken, ellerinin üzerinde kaydığını hissedebiliyordu.

Uyurken bile onu yakınında hissediyor ve onu izlediğini, diğerlerinden koruduğunu biliyordu. Ve haftalardır ilk kez tam bir huzur ve rahatlık içinde dinlendi.

"Uyu Erin," dedi sessizce. "Skoti sana burada ulaşamaz. Onlara izin vermeyeceğim."

Erin uykusunda gülümsedi. Ama karanlık tekrar üzerine çöktüğünde, kafasının içinde garip bir ses çınladı.

Şimdi kim senin için daha büyük bir tehdit oluşturuyor, Erin? Krysti'Ana mı yoksa V'Aidan mı?

Erin yavaşça uyandığında kendini k   n  n d  sında sırtüstü yatarken buldu. Bir an için hiç hareket edemedi, sonra vücudu yavaşça tekrar çalışmaya ba  ladı.

  lk gördüğü şey Chrissy'nin endi  seyle kaşlarını   atması oldu.

  kincisi ise yanında oturan iki acil yardım görevlisiydi. Patronu, diğer birkaç iş arkadaşıyla birlikte bir kenarda durmuş, kaşlarını çatarak ona bakıyordu. John'un yüz ifadesinden aklındaki tek düşüncenin bu olay yüzünden ne kadar evrak doldurmak zorunda kalacağı olduğu anlaşılıyordu.

"Ne oldu?" Erin sordu.

"Bayılmı  sın," dedi Chrissy. "Sanki donmuş gibiydin."

Erin utançtan elleriyle yüzünü kapattı. Hayatının en erotik rüyasına ofisinin yarısının şahit olması sadece onun şansıydı.

Tanrım, vur onu hemen!

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu sa  ğındaki sağlık görevlisi oturmasına yardım ederken.

"Hissediyorum..." Sesi kesildi. Aslında kendini inanılmaz hissediyordu. Daha önce hiç hissetmediği kadar iyi.

"Hanımefendi?" diye ısrar etti sağlık görevlisi. "  yi misiniz?"

Erin ba  sını salladı, umutsuzca V'Aidan'ın görüntüsüne tutunmaya çalışıyordu ama görüntü kayboldu ve kendisini tuhaf bir şekilde yalnız hissetmesine neden oldu. "Ben iyiyim, gerçekten."

"Bilmiyorum," dedi Chrissy. "Son zamanlarda çok garip davranıyor. Uyuyamıyor. Belki kısa bir süre hastanede kalıp uyuyabilir-"

"Chrissy!" Erin tersledi. "Ne yapmaya çalışıyorsun?"

"Sana yardım getireyim. Belki gece boyunca uyumanı sağlayacak bir şeyleri vardır."

"Uyumama gerek yok," dedi, bu sözlerin doğruluğuna hayret ederek. "Kendimi tamamen dinlenmiş hissediyorum."

Sağlık görevlisi Chrissy'ye baktı. "Hayati değerleri normal. İyi olduğunu söylüyorsa, iyidir." Erin'e bir serbest bırakma formu uzattı. "Bunu imzalayın ve kendi başınızın çaresine bakın, ama yerinizde olsaydım, güvende olmak için doktoruma giderdim."

Chrissy ona kuşkulu bir bakış attı.

Erin, "Ben iyiyim Chrissy," diye ısrar ederek ibranameyi imzaladı.

Yine de John ona eve gitmesini ve haftanın geri kalanında izin yapmasını söyledi.

Tamamen utanmış olan Erin, sağlık görevlileri ayrılırken itiraz etmedi. Sadece eşyalarını topladı ve binadan çıkıp otoparka yöneldi.

Chrissy onu arabaya kadar takip etti. "Dinle, John kahve almaya gitmeden ve sen yere yığılmadan önce söyleyeceğim şey, erkek arkadaşımın uyku bozuklukları konusunda uzmanlaşmış bir psikolog olduğuydu."

Erin yeşil Escort'una bakarken durakladı. Chrissy'nin bundan daha önce bahsetmemiş olması garipti ama bu, tüm bunlar başladığından beri Erin'in rüyalarıyla neden bu kadar ilgilendiğini açıklıyordu. "Gerçekten mi?"

"Evet. Adı Rick Sword ve ona senden bahsediyordum. Yardımcı olabileceğini söyledi." Chrissy ona koyu gri bir kartvizit uzattı. "Bence onu gerçekten aramalısın."

Erin kartı inceledi. Şu anda hayatında hiç bu kadar iyi hissetmemişti ama belki de kâbusların geri dönme ihtimaline karşı onu aramalıydı.

"Teşekkürler," dedi Erin arabasına binerken. "Bunu yapabilirim."

Chrissy arabanın dışından ona baktı ve ağzından "*Ara onu*" sözcükleri döküldü.

Erin ona el salladıktan sonra eve doğru yola koyuldu ama şehir merkezindeki trafikte ilerlerken evine tek başına dönmek istemiyordu.

Dürüst olmak gerekirse, kendini oldukça tuhaf hissediyordu. V'Aidan'ın varlığını neredeyse hissedebiliyordu. Onun tenine sinmiş olan erkeksi sandal ağacı kokusunu hâlâ duyabildiğine, onu düşüncelerinde hissedebildiğine yemin edebilirdi.

"Sadece bir rüyaydı," dedi yüksek sesle.

Yine de inanılmaz bir rüyaydı. Çok gerçekti. Çok canlı ve erotikti. İnanılmaz derecede tatmin ediciydi.

Kırmızı ışıktaki durdu ve yolcu koltuğundaki karta baktı. Kendini bundan vazgeçiremeden cep telefonunu kaptı ve Dr. Sword'u aradı.

Arabasıyla otoyola doğru ilerlerken resepsiyon görevlisi onu hemen kendisine bağladı.

"Bayan McDaniels," dedi hevesle. "Chrissy bana sizden çok bahsetti. Vaktiniz varsa sizinle konuşmayı gerçekten çok isterim."

Bir şey onu kabul etmeye zorladı. "Tamam, tabii. Ne zaman?" "Öğle yemeğinde ne yapacaksın?"

Erin gergin bir kahkaha attı. "Sanırım 'seninle tanışmak' doğru cevap olurdu."

Kendi kahkahası ona cevap verdi. "Bak ne diyeceğim. Neden ilk kez halk içinde buluşmuyoruz? Bunun insanları daha rahatlattığını düşünüyorum. Five Points'teki Thompson's Restaurant'ı sever misin?"

"Tamam. Saat kaçta?"

"Şu ana ne dersiniz? Günün açılışını yapıyor olmalı." "İyi bir plana benziyor. Yarım saat içinde orada olurum."

"Güzel. Bekliyor olacağım."

Erin otobana çıktı ve buluşma yerine doğru yola koyuldu.

Alışveriş merkezine vardığında arabasını caz müziği ve Bohem yemekleri konusunda uzmanlaşmış şirin bir restoranın önüne park etti ve içeri girdi.

Karanlık iç mekânda sadece bir avuç insan vardı ve hepsi de masalarda oturuyordu. Ancak o zaman sormayı unuttuğunu fark etti.

Doktorun neye benzediğini.

"Erin?"

Arkasını döndüğünde, kırklı yaşlarının başında, uzun boylu, seçkin görünümlü bir adamın arkasındaki kapıdan içeri girdiğini gördü.

"Evet?"

"Rick Sword," dedi ve elini ona doğru uzattı. Kadın elini sıktı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Evet," dedi soğuk bir gülümsemeyle. "Evet, öyle."

Onlara restoranın arka tarafında bir masa ayarladı ve oturup siparişlerini verdikten sonra, kadının ona kâbuslarını anlatışını dinledi.

Erin ilk başta biraz gergin hissetti, ancak ona anlattıkça ve o da onu yargılıyor gibi görünmedikçe, daha fazla ayrıntıya girdi.

"Ve sonra V'Aidan adında bir adam oradaydı ve yılan canavarına Skotos dedi." Pipetini kolasının etrafında dolaştırırken durakladı. "Muhtemelen şimdiye kadar deli olduğumu düşünmüşsündür."

"Pek sayılmaz," dedi, mavi gözleri samimiydi. "Doğrusu, seni büyüleyici buluyorum."

Söylesene, Skoti'yi daha önce hiç duydun mu?"

"Hayır, hiç duymadım."

"Hmmm, ilginç."

Adam yanında taşıdığı deftere birkaç not alırken kaşlarını çattı.

"Neden?"

"Onlar tarihin bir parçası. Söylesene, üniversitede hiç antik Yunan uygarlığı ya da mitolojisi dersi aldın mı?"

"Hayır, pek sayılmaz. Yani, lisede temel Yunan panteonunu işledik ve üniversitede *Odysseia* ve *Oedipus Rex*'i okumak zorunda kaldım, ama hepsi bu."

"Hmmm," dedi sanki bunu da ilginç bulmuş gibi.

"Neden sordunuz?"

"Ben sadece Skoti fikrinin bilinçaltınıza nasıl yerleştğini merak ediyordum."

Sesinde onu son derece endişelendiren tuhaf bir nota vardı. "Ne demek istiyorsun, onlar gerçek mi?"

Güldü. "Bu eski Yunan tanrılarına inanıp inanmadığınıza bağlı. Ama onlar o kültürün bir parçasıydı. Onlar, daha iyi bir terim bulamadığım için söylüyorum, kâbus iblisleriydi. Duyguları ve yaratıcılığı emebilmek için insanların rüyalarına sızdıkları söylenirdi. Bu da onları uçuruyordu."

"Enerji vampirleri gibi mi?"

"Onun gibi bir şey. Her neyse, efsaneye göre bir ruhu yaşamı boyunca birkaç kez ziyaret edip yollarına devam ederlermiş. Eskiler kabuslarını bu şekilde açıklarmış. Söylenenlere göre, Skotos'lar sık sık belirli bir kurbanı yapışır ve kişi ziyaretler yüzünden delirene kadar tekrar tekrar giderlermiş."

"Nasıl delice?"

İçkisinden bir yudum aldı. "Efsanenin ardındaki bilimsel teori, ziyaretlerin, gerçekte her neyse, normal uyku düzenini bozduğu, kurbanın gece boyunca asla gerçekten dinlenememesine veya gençleşememesine neden olduğu ve böylece zihinsel baskıya neden olduğu yönünde. Eğer bu durum yeterince uzun sürerse, zihinsel dengesizliğe yol açardı."

Omurgasından aşağı bir ürperti geçti. Bu, başına gelenlere biraz fazla benziyordu. "Peki, biri bir Skotos'tan nasıl kurtulur?"

"Efsaneye göre, yapamazsın."

"Onlarla savaşabilir miyim?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, ama eski Yunanlılar mükemmel bir dengeye inanırlardı. Nasıl kötü Skotos'a sahipseniz, aynı şekilde sizin için onlarla savaşan iyiliksever Oneroi'ye de sahipsiniz."

"Oneroi?"

"Onların rüya tanrısı Morpheus'un çocukları olduğuna inanılırdı. Onlar hem insanların hem de tanrıların şampiyonlarıydı. Duyguları hissedemedikleri için sonsuza dek insanları uykularında korurlar. Ne zaman Skoti bir insana yapışır ve o insandan çok fazla şey çekmeye başlarsa, Oneroi devreye girer ve insanı pençelerinden kurtarır."

"V'Aidan'ın bana yaptığı
gibi." "Öyle görünüyor."

"Peki ya Skoti, onlar nereden geliyor?"

"Onlar hayvan şekilleri tanrısı Phobotor'un çocuklarıydı. Adı 'korkutucu' anlamına gelir, dolayısıyla kâbuslar üzerindeki hâkimiyetleri de buradan gelir."

"Yani Skoti ve Oneroi akraba mı?"

Başını salladı.

"Büyüleyici," dedi, bir yandan rüyalarını düşünürken bir yandan da yeni öğrendikleri üzerine kafa yoruyordu.

Hayal meyal Skoti'nin V'Aidan'a karşı yaptığı tehditleri hatırladı. Bu iblislerin bir şekilde gerçekten uykusuna sızmış olması mümkün müydü? V'Aidan ve diğerleri gerçek olabilir miydi?

Gülünçtü ama yine de ...

Yüzü alev alev yanıyordu. Eğer onlar gerçekse, o zaman tamamen yabancı biriyle tek gecelik bir ilişki yaşamıştı.

"Dr. Sword," diye sordu ciddi bir şekilde, "onların var olduğuna inanıyor musunuz?"

Açık mavi bakışları kızın üzerine dikildi. "Genç bayan, hayatım boyunca herkesi erken ağartacak şeyler gördüm. Hiçbir olasılığı göz ardı etmemeyi uzun zaman önce öğrendim. Ama şahsen ben Yunan tanrılarının rüyalarımına sızması fikrini son derece rahatsız edici buluyorum."

Yüzü daha da yanmıştı. "Sizi temin ederim, onları benim bulduğum kadar rahatsız edici bulmuyorsunuz."

Gülümsedi. "Sanırım değil." Kemerindeki küçük deri çantaya uzandı ve bir Palm Pilot çıkardı. "Bak ne diyeceğim. Neden sen ve ben gelecek hafta rüyalarını gözlemlemek için bir randevu ayarlamıyoruz? Biz

Sizi makinelerimize bağlayabilir, uzun bir uykuya yatırabilir ve beyin dalgalarınızı izleyebiliriz. Belki bu bize neler olup bittiği hakkında bilimsel bir ipucu verir."

Minnetle başını salladı. "Bu kulağa rüyalarımda Yunan tanrılarının ve iblislerin dolaşmasından çok daha iyi geliyor."

* * *

V'Aidan okyanusun yukarısında, uzun gövdesinin ancak sığabileceği küçük bir çıkıntının üzerine tünemiş *oturuyordu*. Buraya hatırlayabildiği kadar eskiden beri gelirdi. Zamanın başlangıcında küçük bir çocuk olduğundan beri.

Duygularını ve merhametini yok etmek için tasarlanmış ritüel dayaklarından sonra buraya gelmişti. Burada dinlenmiş, yaşamaya yemin ettiği hissizliği tekrar bulana kadar varlığının acısının azalmasını beklemişti.

Burada, tünediği yerde dalgaların kükreyişini duyabiliyor, suyun enginliğine bakabiliyor ve garip bir şekilde huzurlu hissediyordu.

Ama şimdi o huzur gitmişti. Paramparça olmuştu.

Erin'le sevişirken ona garip bir şey olmuştu.

Sanki kendisinden bir parçayı ona bırakmış gibiydi.

Şu anda bile onu hissedebiliyordu. Gözlerini kapatırsa, onun ne hissettiğini bile anlayabilirdi.

Daha da kötüsü, her şeyi tüketen bir şekilde onu arzuluyordu. Tekrar onunla birlikte olmak, onun rahatlatıcı dokunuşunu teninde hissetmek istiyordu. Bir zamanlar böyle bir nezaketin var olduğunu hiç bilmiyordu ve şimdi bildiğine göre ...

"Bir kuralı çiğnedin, değil mi?"

Wink'in üstünden gelen sesiyle dişlerini sıktı. Başını kaldırdığında, kendisine ilgiyle dikilmiş iki iri ve meraklı gümüş gözle karşılaştı.

Wink şu anda görmek isteyeceği son tanrıydı. Gece tanrıçası Nyx ile ilkel karanlığın vücut bulmuş hali Erebus'un oğluydu,

Wink teknik olarak V'Aidan'ın büyük amcasıydı ve tanrıların en yaşlılarından biriydi. Ancak, daha çok ergenlik öncesi bir insan gibi davranırdı. Genç yüzü her zaman ıslık ıslık ve parlaktı ve uzun kahverengi saçlarını sırtından aşağıya örerdi.

Wink'in en sinir bozucu yanı eşek şakalarını çok sevmesi ve Myst'in çocuklarıyla sürekli dalga geçmesiydi.

"Ben hiçbir şey yapmadım."

"Hadi ama, itiraf et V. Kardeşlerinin senin hakkında konuştuklarını duydum. Onlardan bir insan alıp ortadan kaybolduğunu söylediler. Şimdi, bana pisliği ver."

"Git başımdan."

Wink bunun üzerine gülümsedi. "O zaman bir şey yaptın. Oooh, bu kadar ketum olduğuna göre iyi bir şey olmalı."

V'Aidan gözlerini aşağıdaki girdaplı okyanusa dikti. "Yapacak daha iyi bir işin yok mu senin? Sana gerçekten sinirlenebilen tanrılara eziyet etmek gibi mi?"

Wink daha da geniş sırttı. "İğneleme. Hmm, birileri uzun zamandır insanların arasında."

V'Aidan yanıt vermedi.

Yapmak zorunda değildi. Wink omzuna doğru ilerledi ve bir çift kirli çorabı olan bir köpek yavrusu gibi kokladı. Geri çekilirken Wink'in gözleri büyüdü. "Bana kızgınsın, değil mi?"

"Tahriş hissedemiyorum ve bunu sen de biliyorsun."

İşe yaramadı. Wink dönüp V'Aidan'ın yanına geldi, gözleri fincan tabağından daha büyüktü. V'Aidan'ın çenesini avucunun içine aldı ve gözlerini inceledi. "Orada dönen, karışan *duyguları* görebiliyorum. Korkuyorsun."

V'Aidan çenesini Wink'in elinden çekip aldı ve onu itti. "Kesinlikle korkmuyorum. Hiçbir şeyden korkmuyorum. Asla korkmadım ve korkmayacağım."

Wink kaşlarını kaldırdı. "Ne kadar şiddetli bir inkâr. Senin türün konuşurken asla böyle bir tutku hissetmez ama sen hissediyorsun."

V'Aidan gözlerini kaçırdı, kalbi hızla çarpıyordu. Göğsünde paniğin

garipliğini hissetti. Ve bir zamanlar, çok uzun zaman önce, bir zamanlar

bir çocuktu ve yanlış soruyu sormaya cüret etmişti.

"Afrodit, neden aşık olamıyorum?"

Tanrıça ona gülmüştü. "Sen Myst'in çocuğusun, V'Aidan. O şekilsiz, biçimsiz. Boş. Umabileceğin en iyi şey geçici, sessiz duygular hissetmektir, ama aşk... aşk katıdır, ebedidir ve senin anlayışının ya da yeteneklerinin ötesindedir."

"O zaman neden bu kadar acı hissedebiliyorum?"

"Çünkü o da senin gibi geçici bir hayalet. Büyük bir okyanus gibi alçalıp yükselir, devasa boyutlara ulaşır, sonra da hiçliğe doğru sürüklenir. Asla uzun sürmez."

Yüzyıllar boyunca tanrıçanın acı konusunda yanıldığını öğrenmişti. O da ebediydi. Asla geçmiyordu.

Erin'e sarılana kadar olmaz.

Gözlerini kapatarak, ne olduğunu anlayamadı. Ona ne yapmıştı?

Wink onu omzundan dürttü. "Hadi V, neden böyle bir durumda olduğunu söyle bana."

Başını kaldırıp büyük amcasına baktı. Her türlü güven V'Aidan'a aşk kadar yabancıydı. Yine de Wink'in deneyimine ihtiyacı vardı. Wink daha uzun süredir buralardaydı ve ondan daha çok şey biliyordu. Belki Wink ona bir fikir verebilirdi. "Eğer sana ne olduğunu anlatırsam, Styx Nehri üzerine yemin etmelisin ki kimseye söylemeyeceksin. Hiç kimseye."

Wink başını salladı. "Hades beni Tartarus'a zincirlesin, Styx üzerine yemin ederim ki bana söylediklerinden tek bir kelime bile etmeyeceğim."

V'Aidan derin bir nefes aldı ve ihanete karşı kendini hazırladı. "Bir ölümlüyle seks yaptım."

Wink gururla kaşlarını kaldırdı ve gülümsedi. "Güzel, değil mi?" "Wink!"

"Evet, öyle. Şiddetle tavsiye ederim." Wink spekülatif bir şekilde durakladı. "Kadın mıydı erkek mi?"

"Bir kadın, tabii ki. Bu nasıl bir soru böyle?"

"Çok meraklı biri ve çekici kişiliğime uygun."

V'Aidan gözlerini devirdi. Şimdi diğer tanrıların Wink'in büyük bir baş belası olabileceğini söylerken ne demek istediklerini anlıyordu.

"Peki," diye devam etti Wink, "iyi miydi?"

V'Aidan'ın içini bir arzu dalgası kapladı ve ondan bahsettiği anda kasıklarına bir sıcaklık yayıldı. Yine de bu soruya cevap vermeyi reddetti. Bu kişisel bir konuydu ve Wink'i ilgilendirmezdi.

"Yüzündeki ifadeye bakılırsa, bunu evet olarak kabul ediyorum."

V'Aidan büyük amcasına hırladı ve konuyu değiştirmeye çalıştı. "Her neyse, bir şey oldu."

"Bir şey mi?"

"Beni bir şekilde değiştirdi."

Wink homurdandı. "Bu çok aptalca. Eğer bir ölümlüyle yatmak bir tanrıyı değiştirseydi, şimdi ne olurdu bilinmez. Zeus'a gelince... aklıma bile gelmezdi."

V'Aidan onun sözlerini duymazdan geldi. En kötüsü de Erin'i tekrar görmek için duyduğu bu bitmek bilmez ihtiyaçtı. Onun ellerini üzerinde hissetmek.

Onun şefkatini arzuluyordu.

Onun sıcaklığını arzuladı.

Ona sahip

olmalıydı.

"V'Aidan!"

Wink, Hypnos'un sesiyle irkildi. Hypnos tüm uyku tanrıları üzerinde hakimiyeti olan tek tanrıydı. Er ya da geç hepsi ona hesap verecekti.

"Uh-oh," diye fısıldadı Wink. "Çıldırılmış görünüyor." Wink ortadan kayboldu ve V'Aidan'ı yaşlı tanrının gazabıyla yüzleşmesi için yalnız bıraktı.

V'Aidan yaşlı adamın öfkeli kaşlarını görmek için başının üzerinden yukarı baktı. Ama Hypnos'un yüzünde başka bir ifade görmediği için bunu değerlendiremiyordu. "Bana da aynı görünüyor."

"V'Aidan," diye hırladı Hypnos. "Seni almak için beni oraya getirtme."

V'Aidan cevap olarak homurdandı. Eğer Hypnos onu korkutmayı düşünüyorsa, yeni bir şey denemek zorunda kalacaktı. V'Aidan umursamamayı uzun zaman önce öğrenmişti.

Yukarıdaki kayalıklara yükselerek, Skoti ve Oneroi'nin korkudan titremesine neden olan tanrıyla buluşmaya gitti. Onlara gerçek duyguyu sadece o verebilirdi.

V'Aidan yaşlı adama yaklaşırken hiçbir şey hissetmedi.

"Bir ölümlüyü uykusunda baştan çıkardın."

V'Aidan ona bakarken suçlama aralarında asılı kaldı. "Kendin için ne söyleyeceksin?"

V'Aidan hiçbir şey söylemedi. Ne diyebilirdi ki? Yasak bir eylemde bulunmuştu. Diğer tanrılar insanları istedikleri gibi alabilirlerdi ama onun türünden olanları değil.

Soydaşları arasında bu emri ihlal eden ilk kişi o değildi. Ancak, Hypnos'un ona karşı merhametli davranacağını bir an bile düşünecek kadar aptal değildi.

Gözde bir evlat değildi.

"Kurallarımızı biliyorsun," dedi Hypnos. "Neden bozdun?"

Çünkü sarılmak istedim. Sadece bir kez.

Sonsuzlukta bir an için, biri umursuyormuş gibi davranmak istedim.

Gerçek içini parçaladı. Hypnos ona ceza olarak ne yapmış olursa olsun, buna değmişti.

Erin'i kollarına aldığı ve onun üzerinde huzur içinde uyuduğu o değerli anı asla unutamayacaktı. Nefesi göğsünü gıdıklarken, daha önce hiç kimsenin yapmadığı bir şey yapmıştı. Ona güvenmişti.

Kadının sıcaklığı içine sızmıştı ve doğduğundan beri ilk kez, aşkı değilse bile şefkati tatmıştı. Ve bu yeterliydi.

Hypnos ona iğrenç biriymiş gibi baktı. Aşağılık. Ama V'Aidan da buna alışkındı.

"Alın onu," dedi yaşlı tanrı, onu cezalandırıcılarının ellerine iterek. "Etindeki insani lekeyi sıyırın ve onun

bunun acısını asla unutmayacağım."

Erin nihayet uyuyacak cesareti bulduğunda saat gece yarısını geçmişti. Rüyalarının neler getirebileceğinden korkuyordu ama yine de V'Aidan'ı tekrar görmek istiyordu.

Ne kadar aptalca değil mi?

O gerçek değildi ve içinde onun olduğu başka bir rüya göreceğinin garantisi yoktu.

Yine de küçük bir mucize istiyordu.

Kendini Morpheus'un etki alanına teslim ederek, yorgunluğunun onu ele geçirmesine izin verdi.

Rüyalarından beklediği düşme hissi yerine, sanki dünyanın üzerinde uçuyormuş gibi hissediyordu. Haftalardır ilk kez normal, mutlu rüyalar görüyordu.

Kimse onu kovalamadı. Kimse onu korkutmadı.

Hayali bir sevgilinin yokluğu dışında cennet gibiydi. Uykusunda iç geçiren Erin, kendini kot pantolon ve atlet giymiş olarak gördü, Mae Teyzesinin evinin verandasında asılı duran salıncakta oturuyordu. Gün mükemmeldi, aydınlık ve hoş bir şekilde sıcaktı, hanımeli ve çam kokulu bir hava vardı. Gençliğinin pek çok yazını Kaliforniya dağlarındaki bu çiftlikte geçirmişti.

Nasıl da özlemişti.

"Burası neresi?"

Arkasından gelen derin ve aksanlı sesle irkildi.

Arkasını döndüğünde V'Aidan'ın beyaz verandanın korkuluklarına yaslanmış, ellerini iki yanına dayamış, onu izlediğini gördü. Uzun siyah saçları

Saçları at kuyruğu şeklinde arkadan bağlanmıştı ve berrak gümüş gözleri korunaklıydı. Siyah düğmeli gömleği sadece vücudunun mükemmel kaslarını vurguluyordu ve kot pantolonunun dizlerinde delikler vardı.

Anlayamadığı bir nedenden ötürü adam biraz solgun ve yorgun görünüyordu, yüz hatları buruşmuştu. Yine de onun burada olmasından memnundu.

Ona gülümsedi. "Çocukluğumdan beri en sevdiğim yerlerden biri."

"Burada ne yapıyordun?"

Kadın ayağa kalkıp adama yaklaştı ama adam hızla uzaklaştı. "Bir sorun mu var?"

V'Aidan başını salladı. Burada olmamalıydı. Ondan uzak durmalıydı ama yine de ...

Yapamadı.

Uykuya dalar dalmaz, onun yatıştırıcı varlığının kendisine seslendiğini hissetmişti.

Kararlı bir şekilde, elinden geldiğince mücadele etmişti. Ama sonunda nafile olmuştu.

Buraya kendi isteği dışında gelmişti. Sağduyusuna karşı gelmişti. Vücudu, bir insanınkinden yüz kat daha hızlı iyileşmesine rağmen, aldığı cezadan dolayı hâlâ ağrıyor ve sızlıyordu. Bu ona, birileri nerede olduğunu öğrenirse tekrar ödemek zorunda kalacağı yüksek bedeli hatırlatıyordu.

Elini onun koluna koydu. V'Aidan acı içinde kıvranırken gözlerini kapadı. Kolları inanılmaz derecede ağrıyordu ama yaralarının acısı bile onun dokunuşuyla hissettiği sıcak ve yoğun ürpertiye gizleyemiyordu.

"Gel." Elini kolundan aşağı kaydırarak onun elini kendi elinin içine aldı. Adam şaşkınlık içinde birbirine kenetlenmiş parmaklarına baktı. Ve onun dokunuşunun teninde ne kadar rahatlatıcı olduğunu hissetmemeye çalıştı. Üzerindeki giysileri çıkarıp atmayı ve sonsuza dek onunla sevişmeyi ne kadar çok istiyordu.

"Sana göstereyim," dedi.

Verandanın merdivenlerinden inip avludan geçerek eski bir ahıra kadar onu götürmesine izin verdi. El ele yürürlerken, kadının hayal gücü onu şaşkına çevirdi.

Rüyası çok canlı ve hareketliydi. Daha önce hiç bu kadar ayrıntılı bir şey yaratan birini ziyaret etmemişti.

Ahırın iyi yağlanmış kapılarını açmak ve üç atın ahırlarda dinlendiği yeri göstermek için elini bıraktı.

V'Aidan onun bir at battaniyesini pinto cinsi bir atın sırtına atmasını ve ardından atı ona doğru götürmesini izledi. Atın onun kokusu karşısında çığlık atmaması onu şaşırtmıştı. Daha önce hiçbir hayvan rüyasında onun varlığına tahammül etmemişti. Ama kahverengi-beyaz pinto onun yanında tamamen rahat görünüyordu. Bu, zihninin ne kadar güçlü olduğu hakkında çok şey anlatıyordu.

"Hiç ata bindin mi?" diye sordu.

"Hayır."

Ona ata nasıl binileceğini gösterdikten sonra ata tırmanarak onun önüne geçti. V'Aidan, atı dört nala koştururken onun belinden tuttu ve tarlaların içinden geçtiler.

Altındaki hayvanın hissi, ata binerlerken kollarında olan kızla birlikte, onu yıkadı. Kendini garip bir şekilde özgür ve neredeyse insan gibi hissediyordu.

Onu bir göle doğru sürdü, orada attan indiler ve at kahverengi bir duman bulutu içinde kayboldu.

Erin çimlerin üzerine oturdu ve bir taç örmek için kır çiçekleri toplamaya başladı. Büyülenmiş bir şekilde, ellerinin sapları birbirine karıştırarak basit bir başlığa pek benzemeyen karmaşık bir parça haline getirmesini izledi.

Kadın çalışırken, adam onu göğsüne doğru çekti, böylece ona sarılabildi.

Sadece kısa bir süreliğine.

"İnanılmaz derecede yaratıcısınız," dedi. "Burası çok ... sizsiniz," diye bitirdi. Ve öyleydi de. Aydınlık, samimi, misafirperver. Her şey iyiydi.

Her şey Erin.

Mutlu bir şekilde güldü ve bu ses göğsüne yabancı bir rahatlık getirdi. "Pek sayılmaz."

"Evet, öylesin." Başlangıçta onu arayıp bulmasının nedeni de buydu. "Neden yaratıcılığınızı bastırıyorsunuz?"

Omuz silkti.

V'Aidan yanağını kızın kahverengi saçlarına yasladı ve eliyle karnının üzerinde daireler çizdi. "Anlat bana."

Erin hiçbir zaman başkalarına sır verecek biri olmamıştı ama yine de kendini V'Aidan'a daha önce kimseye anlatmadığı şeyleri anlatırken buldu. "Her zaman yaratıcı olmak istemişim ama bu konuda hiç iyi değildim."

"Öylesin."

"Hayır. Kızken flüt çalmayı denedim ve ortaokul için seçmeler yapıldığında gamlarımı çalmaya gittiğimi ve alt notaların hiçbirini tutturamadığımı hatırlıyorum."

"Gergindin."

"Yeteneksizdim."

V'Aidan'ın nefesini ensesinde hissetti, onu nazikçe okşuyordu. İçinden geçen ısı göğüslerini sıkılaştırdı.

Onun dokunuşunda onu ateşleyen şey neydi? Ve onun dokunuşunu hissettikçe, onu daha çok istiyordu.

"Bahse girerim harika bir sanatçı olurdun."

Erin ona ve onun yeteneklerine duyduğu güvene gülümsedi. Bu hoş bir değişiklikti. "Cetvelle düz bir çizgi çizemem."

Sonra onu öptü. Derin ve tutkulu bir şekilde. Dili dudaklarına sürtünerek içinden arzu dalgaları geçirdi. Ağzına karşı inledi, içinden muhtaç bir arzu akarken başını kavradı.

Dudaklarını ısırды. "Belki de yazar olmalısın." "Bunu kesinlikle yapamam."

"Neden?"

"Düşüncesi bile midemi bulandırıyor." Kaşlarını çattı.

"Neden?"

Erin o korkunç günü hatırlarken gözlerini kaçırdı. "Üniversitedeydim ve yazar olmayı o kadar çok istiyordum ki bunun tadını alabiliyordum. Yaratıcı yazarlık alanında uzmanlaşmak için en iyi kurgu eserimizi göndermemiz gerekiyordu. Ben de harika ve gerçekten farklı olduğunu düşündüğüm bir kısa öykü fikri buldum. Mükemmel olduğundan emin olana kadar üzerinde çalıştım ve yeniden işledim. Tüm paketi bölüm başkanına sundum ve geri dönüş bekledim."

Profesörün kararını nasıl öğrendiğini hatırlayınca yutkundu. "Birkaç hafta sonra *Edebiyat Dergisi* çıktı ve içinde kabul edilen öğrencilerin tüm kısa öyküleri vardı."

"Sen içinde değil miydin?"

Karnı sıkıştı. "İçindeydim, tamam. Bir yazar olarak ciddiye alınmak istiyorsanız ne yapmamanız gerektiğini vurgulamak için benim hikayemi seçmişti. Hikâyemin her yönüyle alay etti."

Kolları onun etrafında sıkılaştı.

"Ne kadar aşağılandığımı hayal bile edemezsiniz. Bir daha asla yaratıcı bir şey yapmayacağıma yemin ettim. Bir daha asla kendimden bu kadar çok şey ortaya koymayacağıma ve bunun için alay edilmeyeceğime."

Gözleri yaşardı ve V'Aidan başını geriye yaslayıp dilini çenesinin altından boğazına doğru götürmeseydi ağlayacaktı. Vücudu acıyı dindirdi ve kadın onun ne kadar iyi hissettirdiğini düşünerek inledi. Onun rüyalarını ne kadar güvenli kıldığını.

"Yaratıcı olmam senin için neden bu kadar önemli?" diye sordu.

Geri çekildi ve ona sert bir bakış attı. "Çünkü Skoti'yi ortaya çıkaran senin bastırılmış yaratıcılığın. Eğer onu serbest bırakırsan, kâbusların için yem bulamayacaklar."

Düşünene kadar kulağa harika geliyordu. "Peki ya sen?"

"Peki ya ben?"

"Eğer Skoti giderse, sen de gidecek misin?"

Adam gözlerini kaçırdı ve kadın gerçeği gördü. Onun bir daha kendisine gelmeyeceği düşüncesi kalbini sızlattı. Daha yeni tanışmış olsalar da ona ihtiyacı vardı. Onu koruma şeklini seviyordu. Ona dokunmasını.

Utangaç bir tek çocuk olarak hayatını sadece birkaç arkadaş ve daha da az sayıda erkek arkadaşla geçirmişti. Hiç kimseye gerçekten yakın olmamıştı. Yine de bir şekilde V'Aidan'a bağlandığını hissetti. Bir bağ hissetti, onunla birlikte olma ihtiyacı duydu.

"Beni terk etmeni istemiyorum."

V'Aidan'ın kalbi daha önce hiç kimsenin ona söylemediği bu sözler karşısında yerinden çıkacak gibi oldu. Sadece insanların onu uzaklaştırmaya çalışmasına alışkındı.

Ona bakabilmek ve yüzüne dokunabilmek için omzuna yaslandı.

Orada çok güzeldi. "Neden benimle birlikte olmak istiyorsun?" diye sordu.

"Çünkü sen bir şampiyonsun."

"Hayır, değilim."

"Evet, öylesin. Beni Skoti'den kurtardın."

Bunun üzerine yutkundu. "Eğer gerçek beni görseydin, benden nefret ederdin." "Nasıl edebilirim ki?"

Anılar içinden geçerken gözlerini kapattı. Onunla gördüğü bu rüya bir yanılsamaydı. Hiçbir gerçekliği yoktu. Duydukları, hissettikleri... hepsi sekilsiz sanrılardı.

Yine de bunun gerçek olmasını istiyordu. Hayatında ilk kez gerçek bir şey istiyordu.

Erin'i istiyordu.

"Benim ne olduğumu bile bilmiyorsun," diye fısıldadı.

"Evet, biliyorum. Sen bir Oneroi'sin. İnsanları kabuslarından koruyorsun."

V'Aidan kaşlarını çatı. Bu terimi bilen biri çıkmayalı uzun zaman olmuştu. "Oneroi'yi nereden biliyorsun?"

"Bugün erken saatlerde biri bana onlardan bahsetti ve eve geldikten sonra biraz araştırma yaptım. Artık senin hakkında pek çok şey biliyorum."

"Ne gibi?"

"Hiçbir duygu hissedemediğini. Ama ben buna inanmıyorum."

"Bilmiyor musun?"

"Hayır. Çok nazıksın."

V'Aidan onun sözleri karşısında şaşkına döndü. Naziklik, kendisine uygulandığını duymayı hiç düşünmediği bir şeydi. Hypnos bu düşünceye gülmekten fıtık olacaktı.

"Hey," dedi aniden. "Her zaman yapmak istediğim ama bir türlü cesaret edemediğim bir şeyi yapalım."

"Ne?"

Önlerindeki göle baktı. "Hadi çıplak yüzelim." O daha cevap vermeden ayağa fırladı ve üstünü çıkardı.

Kızın çıplak göğüslerine bakarken nefesi boğazında düğümlendi. Meme uçları sertleşmişti ve şimdiden tatlarını alabildiğine yemin etti. Vücudu alev alev yanarken ona doğru bir adım attı ve yaralarının acısının sırtına saplandığını hissedince durdu. Eğer soyunursa, yaraları görecekti. Ona ne yaptıklarını görecekti. Ve onun bunu bilmesini asla istemiyordu.

"Sen git," dedi. "Seni izlemek istiyorum."

Erin, o izlerken soyunacak cesareti nereden bulduğunu bilmiyordu. Gerçek hayatta hiç bu kadar cesur olmamıştı. Yine de rüyasında buna aldırımıyordu. Doğrusu, kot pantolonunu ve külotunu çıkarıp suya doğru ilerlerken adamın yüzündeki ateşli ve şehvetli ifade hoşuna gitmişti.

V'Aidan onun yüzüşünü izledi. Suyun çıplak tenine vuruşunu izledi. Sırt üstü yüzerken göğüsleri ışıpta parlıyordu ve bacaklarının arasındaki nemli bukle yumağını görebiliyordu.

Yanına gidip bacaklarını ayırmak için can atıyordu...

Sonra arkasını döndü.

"V'Aidan?"

Kadının sesindeki endişe adamın içini parçaladı. Onu terk etmek zorundaydı.

Buna dayanamayarak, vücudunun çektiği acıyı görmezden gelerek ormanın içinde koşmaya başladı. Kalbinde yatanla kıyaslandığında bu hiçbir şeydi.

Birdenbire değiştiğini hissetti. Ellерinin insan formunu kaybettiğini gördü. Eti dönüşürken derisindeki yanma hissini hissetti...

"V'Aidan?"

Kalbi çarpıyordu, kalamayacağını biliyordu. O gerçeği öğrenmeden olmazdı.

Gözlerini kapatarak onun rüyasından ışınladı.

Erin telefonunun çalma sesiyle uyandı. Yüksek sesle inleyerek cevap vermek için arkasını döndü.

Chrissy'ydi. "Hiyas, civciv. Sabahın keyfini nasıl çıkarıyorsun?" O olur olmak zevk almak o a bütün çok daha fazlaEğer biri V'Aidan'ı bulmaya çalışırken rüyasını bölmemiş olsaydı onu çırılçıplak soyabilir ve kendisiyle birlikte suya sürükleyebilirdi. Erin heyecanını bastırarak, "Sorun değil," dedi.

"Seni uyandırdım mı?" "Evet, uyandırdın."

"Oh, özür dilerim. Başka bir kâbus mu görüyordun?" Erin bu anıyı hatırlayınca gülümsedi. "Hayır, kâbus değil."

"Gerçekten mi?" Chrissy inanamayarak sordu. "Tek bir saniye bile mi?" "Hayır. Şimdi izin verirseniz, gerçekten uyumaya geri dönmek istiyorum."

Chrissy sesinde tuhaf bir tonla, "Evet, tabii," dedi. "Neden bunu yapmıyorsun?"

Erin tam bir saat boyunca yatakta yattı, V'Aidan'ı bulmak için uykuya geri dönmeye çalıştı ama işe yaramadı.

Birlikte geçirdikleri zamandan dolayı kendini o kadar iyi hissediyordu ki kalkmaktan başka çaresi yoktu.

Uykuya geri dönme yeteneği üzerinde daha fazla kontrol sahibi olamadığı için kendine kızarak evin içinde dolaştı.

Sabah geç saatlerde kendini b i l g i s a y a r ı n ı n başında pazarlama raporuna bakarken buldu.

Çalışırken V'Aidan'ın nazik ve cesaretlendirici sözleri aklından geçti. Ve ne yaptığını anlayamadan elektronik tablosunu kapattı ve kelime işlemcisini açtı.

Erin saatlerce orada oturmuş, öfkeyle yazıyordu. Öğleden sonraya kadar durmadı.

Yıllar sonra ilk kez tamamen mutlu olan Erin, yaptığı şeye baktı. Başarısından gurur duyuyor ve bunu birileriyle paylaşmak istiyordu.

Hayır, kendini düzeltti. Bunu V'Aidan ile paylaşmak istiyordu.

Sayfaların çıktısını aldı ve onları kanepeye götürdü. Uzanarak kâğıtları göğsüne bastırdı ve onu tekrar görme umuduyla uyumayı diledi.

Onu bir çayırda dururken buldu. Deri motorcu botlarına kadar tamamen siyah giyinmişti. Kot pantolonu sert kalçalarını sarıyor, siyah tişörtü ise ancak rüyalarında görebileceği kadar zayıf ve formda bir göğsün üzerinde uzanırken nefis görünüyordu.

Serin esinti gevşek saçlarını çekiştiriyor ve gümüşü gözleri gün ışığında parlıyordu.

"Seni aramaya geldim," dedi mutlulukla.

Onun sözleri karşısında şaşırmış görünüyordu. "Gerçekten mi?" "Evet."

Etrafında mücevher tonlarında güzel kelekler olan yazlık çayırının ortasına oturdu. Dün geceki tartışmalarından sonra Erin içindeki sanatçıyı dışarı çıkarmaya çalışıyordu. Hafif bir köylü bluzu ve oturduğunda kalçalarına kadar inen bol bir etek giymişti.

Hepsinden iyisi, bir kutu Fındık Ezmesi Lokması yarattı.

V'Aidan yaklaştı. "Ne yiyorsun?"

"Nutter Butters. Biraz ister misin?"

Onun yanında dizlerinin üzerine çöktü. "Bunlar ne?"

Elini kırmızı kutuda gezdirdi ve taba renkli halkaları göstermek için bir avuç dolusu aldı. "Fıstık ezmeli kurabiyeler. Gerçekten çok güzeller,

Ve tüm rüyaların en iyi yanı, kalorisiz olmaları." Buna güldü. "Bana bir tane yedirir misin?"

Tahmin edebileceğinden çok daha gergin bir şekilde ona bir kurabiye uzattı. Adam kurabiyeyi ağzına götürürken parmağını yaladı. "Çok lezzetli. Yani parmağın."

Ona gülümsedi ve yanağından öptü.

O kadar şaşkın görünüyordu ki neredeyse gülünecekti.

"Hey," dedi, kutuyu bir kenara bırakıp yanında getirdiği kâğıtları aldı. "Benimle gurur duyacaksın."

Kaşlarını kaldırdı.

"Bugün yazdım. Üniversiteden beri ilk kez." "Gerçekten mi?"

Başını salladı. "Aslında on sayfayı bitirdim. Görmek ister misin?"

"Tabii ki biliyorum." Sayfaları onun elinden aldı ve okumak için önüne oturdu.

Erin onun sayfanın üzerinde gezinen bakışlarını izledi. Ellerini uzatıp onun görkemli vücudunda gezdirmek için can atıyordu. Bir atlet kadar formdaydı. Daha da iyisi, tadı çikolatadan daha bağımlılık yapıcıydı.

Bitirdiğinde ona baktı ve yüzündeki gururlu, cesaretlendirici ifade kadının nefesini kesti. O kadar yakışıklıydı ki, o kadar sıcaktı ki, bu onu zayıf düşürdü.

"Vampirler mi?" diye sordu.

Sırıttı. "Garip bir konu olduğunu biliyorum, ama ben sadece onları kanalize ettim. Sevdiğim şey, diğer vampir hikayelerinden çok farklı olmaları."

"Bana tanıdığım bazı insanları hatırlatıyorlar."

Erin şaşkınlıkla ağzı açık kaldı. "Çık dışarı! Vampirleri tanıyor musun?" "Birçoğunu tanıyorum."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye sordu şüpheyle, hâlâ onun ciddi olup olmadığından emin değildi. "Gerçekten böyle bir şey var mı?"

Cevap vermedi. Bunun yerine sayfaları tekrar çevirdi. "Çok yeteneklisin, Erin. Bunun boşa gitmesine izin vermemelisin."

Bunu ondan duyunca neredeyse inanacaktı. "Öyle mi düşünüyorsun?" "Evet, öyle düşünüyorum."

Sayfaları bir kenara bıraktı ve ona baktı.

Erin'in bluzu kendi kendine çözölmeye başladı. Bunu izleyen V'Aidan'ın yüzündeki karanlık ve aç ifadeden ürperdi. Yavaş yavaş, azar azar, bağcıklar deliklerden çıktı. Meme uçları beklenti içinde sertleşti. Sonra, açıklık genişleyerek tek bir göğsü ortaya çıkardı.

"Hey!" diye alay etti.

Pişmanlık duymadan gülümsedi. "Rüyaların en sevdiğim kısmı. Kıyafet isteğe bağlıdır."

Adam göğsünü avucunun içine aldığında Erin tısladı; sonra ona kendi darbesini indirdi.

Kaşlarını çatarak yeni kıyafetlerine baktı. "Bu da ne böyle?"

Kostümünü görünce dudağını ısırdı. "Bir korsan olarak *iyi* görünüyorsun."

Güldü. "Ahoy, matey," dedi, onu sırt üstü çimlere yatırarak. "Kaptanımın gemisinin bir limana ihtiyacı var."

Adam onu öperken inledi. "Kaptanımın limanının bir gemiye ihtiyacı var."

Sonsuza kadar seviştiler. Erin, V'Aidan'a bir kadının bir erkeğe sahip olabileceği her şekilde sahip oldu. Onu altına, üstüne ve arkasına aldı.

Onun vücudunu kendi vücudundan bile daha iyi tanıyana kadar saatlerce ellerini ve ağzını o muhteşem ten üzerinde gezdirdi. Sonunda gökyüzüne yükseldiler ve yıldızlar etraflarında parıldarken seviştiler.

Erin onun kollarında sessizce yatıyor, sadece yanağının altında atan kalbini dinliyordu.

"V'Aidan?" diye sordu, onu izlemek için doğrulduğunda. "Rüyalarım girmediğinde nereye gidiyorsun? Başka kadınları mı ziyaret ediyorsun?"

Adamın ateşli bakışı onu yaktı. "Hayır. Başka bir kadın istemiyorum."

"Gerçekten
mi?"

"Yemin
ederim."

Elini kaldırdı ve avucunu öptü. "O zaman ne iş yapıyorsun?" Gözleri
parlıyordu. "Seninle sevişmenin yollarını düşünüyorum."

Bu düşünceye yüksek sesle güldü. "Ne yapmak istediğimi biliyor
musun?" "Yaşadığımız geceden sonra, gerçekten hayal bile
edemiyorum."

"Sana bir karnaval göstermek istiyorum. Hiç gittin mi?"

"Hayır."

Gözlerini kapatan Erin, bir eyalet fuarına gitmelerini diledi.

V'Aidan kendi dünyasında dehşete düşmüştü. Parlak ışıklar ve müzik ...

İnsanları sadece kâbuslarında ziyaret etmeye alışkın olduğundan, daha
önce hiç müzik dinlememişti. Ses harika ve sıcaktı.

Etrafta sadece bir avuç insan vardı ve onun elinden tutup pamuk şeker,
elma şekeri, huni kek ve sosisli sandviç yedirmesine izin verdi.

Yemek arasında, başını döndüren her türlü gezintiye bindiler.

Ama kadının kendisi kadar değil.

"Hey!" dedi başka bir kabine yaklaştıklarında. "Hadi fotoğrafımızı
çektirelim. Hep eski zamanlardan kalma bir fotoğraf çektirmek
istemişimdir. Ne dersiniz?"

"Seni ne mutlu edecekse."

V'Aidan ona bir Eski Batı kıyafeti giydirmesine izin verirken, o da bir
salon kızı gibi giyinmişti ama en sevdiği kısım, kucağına oturup ona
sarılabilmesiydi. Daha da iyisi, giydiği elbise üzerlerine düşüyor, böylece
çıplak kalçaları onun beline dayanıyordu. Vücudunun bu kadar hızlı
canlanması onu şaşırtmıştı.

Onun bedeninde kaybolmuş saatler geçirmişken nasıl onunla sevişmek
isteyebilirdi? Yine de hissettiği ateşi inkâr etmek mümkün değildi. Kendini
pantolonundan kurtarmak ve onun sıcak, ıslak bedenini üzerine bastırmak
için duyduğu dürtüyü.

"İyi misin?" diye sordu omzunun üzerinden ona bakarak.

Kasıkları cehennem gibi yanmasına rağmen başını salladı.

İlk resimde yanak yanağaydılar. İkincisinde kız erkeğin kolları arasındaydı ve sonuncusunda da kız son anda eğilip erkeğin yanağına bir öpücük kondurdu.

Erin fotoğrafları fotoğrafçıdan aldı ve kaşlarını çattı. "Aman Tanrım," diye nefes aldı. "Meme ödülüne benziyorum."

"Affedersiniz?"

Gözleri hüznüydü, resimleri ona uzattı. "Sen inanılmaz derecede yakışıklısın ve ben sadece tombul, yuvarlak, ortalama görünümlü bir hiçim."

V'Aidan, sanki kadın ona tokat atmış gibi hissetti. "Erin," dedi sesi kalınlaşarak. "Sen hiçbir şey değilsin. Sen tanıdığım en güzel insansın."

Zayıfça gülümsedi. "Çok tatlısın."

V'Aidan onu durdurdu ve yüzünü ona çevirdi. "Hayır, bakmıyorum. Sana baktığımda ne gördüğümü bilmek ister misin?"

Erin yutkundu, bakışları onun yüzünü aradı.

"Elbette." V'Aidan ona resimleri tekrar uzattı.

Onlara bakan Erin gördükleri karşısında nefesi kesildi. Fare kahverengisi saçları altın rengi vurgularla parlıyordu. Yüzü mükemmel bir şeftali rengine sahipti ve koyu kahverengi gözleri parlak ve ışıltılıydı. Nefes kesici görünüyordu.

Ve bu o *değildi*.

"Gördüğün şey bu mu?" diye sordu V'Aidan'a.

Başını salladı, yüzü asıktı. "Benim için sen busun."

Erin ona sarılmak için uzandı ama bunu yapamadan garip bir uğultu duyuldu. V'Aidan anında ortadan kayboldu.

"Hayır!" diye inledi kapı zilini çalan birinin sesiyle uyandığında.

Şiddete varacak kadar hayal kırıklığına uğramış bir halde ayağa kalktı ve kapıyı açtı. İnançsızlıkla gözlerini kırıştırdı. Chrissy diğer tarafta duruyordu.

"Selam," dedi Chrissy neşeyle. "Rahatsız ettiğim için üzgünüm ama John rapor için daha fazla veri bırakmamı istedi."

Erin ters davranmamak için kendini zor tutarak kapıyı açtı ve Chrissy'nin elinden diskleri aldı. "Teşekkürler. Buraya kadar gelmek zorunda kaldığın için üzgünüm."

"Sorun değil." Chrissy kaşlarını çatı. "Yine mi uyuyakaldın?"

Erin kızardı. "Evet, uyuyordum."

"İyi olduğuna emin misin?"

"Pozitif."

"Kabuslar?" "Tamamen gitti."

"Oh," dedi Chrissy, sesi garip bir şekilde düzdü. "Bunu duyduğuma sevindim. Peki o zaman, normal rüyalar mı?"

Erin kaşlarını çatı at nasıl dalgalı ve tek onların konuşma bir rüyaydı. "Her neyse, harika rüyalar."

Chrissy başını salladı. "Ah, peki, bu iyi. Sonra görüşürüz, tamam mı?" Erin kapıyı kapatırken, "Tekrar teşekkürler," dedi.

Başını kapıya yasladı ve lanet okudu. V'Aidan'la kesintisiz bir gün geçirmek için kimi ya da neyi öldürmesi gerekiyordu?

* * *

Sonraki birkaç gün *boyunca* Erin akıl sağlığı için daha da fazla korkmaya başladı. Artık kabusları yüzünden değil, artık uyanık olmak istemediği için.

Her gece V'Aidan ona gelirdi. Onu dansa götürür ve daha önce hiç görmediği her türlü yeri ve şeyi gösterirdi.

Daha da kötüsü, onun ne zaman uyuyacağı üzerinde bir dereceye kadar kontrolü olduğunu öğrendi. Ona amcası Wink'ten sis ödünç alabildiğini ve tıpkı Kum Adam gibi Wink'in sisinin de uyku getirebildiğini söylemişti.

Cuma öğleden sonra şiddetli bir yorgunluk dalgasının üzerine çöktüğünü hissettiğinde, V'Aidan'ın ne yaptığını biliyordu.

Onun uykuya dalmasını beklemekte giderek daha sabırsız davranıyordu ve aklının bir köşesinde, bir gün onu kendi diyarına çekip bırakıp bırakmayacağını merak ediyordu.

Gözlerini açtığında onu yanında yataarken buldu, gözleri yoğunluğuyla onu yakıyordu.

"Bana kızgın mısın?" diye sordu eliyle yanağında gezinerek.

"Olmalıyım. O filmi izlemeyi gerçekten çok istiyordum."

"Özür dilerim," dedi, ama yüz ifadesinden zerre kadar pişmanlık duymadığı anlaşıyordu.

"Hayır, değilsin."

Ona gülümsedi. "Hayır, değilim ama bunun için bana kızmanı istemiyorum."

Ona güldü. "Sen şeytansın."

Şakacılığı anında kayboldu. "Neden böyle söylüyorsun?"

Anlam veremediği incinmiş bakış karşısında kaşlarını çattı. "Şaka yapıyordum, V'Aidan."

Elinin altında çenesi öfkeyle karıncalandı. "Benim gerçekten kötü olduğumu düşünmeni asla istemem."

"Nasıl yapabilirim?"

V'Aidan dudaklarını onun dudaklarına daldırdı, onun tadına baktı, onu yutmak istedi. Ona ihtiyacı vardı ve onunla birlikte oldukça daha da kötüleşiyordu. O dudaklardan daha tatlı bir şey tanımamıştı. Hiçbir şey onun küçük, kalp şeklindeki yüzünden daha değerli olamazdı.

Erin onun öpücüklerindeki tutku karşısında şaşkına dönmüştü. Her biri bir öncekinden daha da sahiplenici görünüyordu.

Sonra dudaklarını daha aşağıya, göğüslerinin üzerine götürdü ve her bir tümseğin tadını çıkarmak için zaman ayırmak üzere durakladı. Onunla alay ederken, gökyüzünden beyaz gül yaprakları düşerek onu kapladı.

Erin güldü. "Bu da ne?"

"Sana hediye," dedi V'Aidan. "Seni güllerle yıkamak istiyorum."

"Neden beyaz?"

"Çünkü onlar da senin gibi saf ve güzeller."

Sonra onu daha aşağıdan, karnından, kalçasından, bacağından ve sonra iç uyluğundan, ağrıyan yerini öpene kadar öptü.

Erin, adamın ağzını ona karşı hissettiğinde inledi, dili yumruğunun üzerinde gezindi, sonra zonkladığı yere indi. Adam hırladı, ses Erin'in içinde titreşti.

Önce ona zevk vermekten zevk alıyor gibiydi. Kadın kendisinden önce en az iki kez doruğa ulaşmadan asla kendi zevkini almazdı.

İlk boşalmasının sancılarıyla sarsıldı. Bitirdiğinde, V'Aidan onu çocuksu gösteren şeytani bir sırıtışla geri çekildi. "Tadını seviyorum. Kokunu da."

Ona sıcak bir şekilde gülümsedi. "Seninle olmayı seviyorum. Artık uyanmak bile istemiyorum. Sadece an be an yaşıyorum, keşke uyuyor olsaydım diyorum ve seni tekrar görene kadar bekliyorum."

Yüz hatlarında karanlık bir ifade belirdi.

Bu sözler onu incitmiş miydi? Nasıl ya da neden incitebileceklerini hayal bile edemiyordu ama yine de... "V'Aidan?"

Ondan uzaklaştı ve siyah giysileri hemen vücudunu örtmek için geri döndü.

"V'Aidan, ne oldu?"

V'Aidan cevap

vermedi.

Yaptığı şey yanlıştı ve sadece yasak olduğu için değil. Kurallar umurunda değildi.

Onun önemseydiği şey Erin'di.

Ve onu kendi dünyasına her çektiğinde, onu kendi dünyasının zevklerinden mahrum bırakıyordu. Hayatından.

Bu yanlıştı ve ilk kez bunun ne kadar yanlış olduğunu tam olarak anladı.

"V'Aidan!" diye uluyan bir çığlık etraflarını s a r a n a çağların arasında yankılandı.

Bu fkeli feryadı biliyordu. "Gitmelisin," dedi ve dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu.

"Ama-"

Onu kendi dünyasına geri göndermeden önce tartışacak zaman bırakmadı ve kayıtsız görünmek için sırt üstü yuvarlandı.

M'Ordant onun karşısında dikilmeden önce zar zor gözden kaybolmuştu. Aynı siyah kıyafetleri giymiş olan M'Ordant, V'Aidan'a çok benziyordu. Aynı siyah sağlar, aynı gümüşi mavi gözler. Farklı oldukları tek şey boylarıydı. V'Aidan on beş santim daha uzun boyluydu ve ölümcül bir yırtıcı gibi görünüyordu.

M'Ordant insanların izci dediği bir kişiye benziyordu. "Ne yapıyorsun?" M'Ordant sordu.

"Güneşin altında uzanıyorum," dedi V'Aidan ellerini başının arkasına koyarak. "Sen mi?"

"Bu bir mizah denemesi mi?"

V'Aidan kardeşine bakarken omuz silkti. M'Ordant Oneroi'nin en yaşlılarından biriydi ve Morpheus'un en gözde oğullarından biriydi. "Eğer bu bir girişim olsaydı, senin için boşa gitmiş olurdu, değil mi?"

"Daha fazla mizah mı?"

V'Aidan iini çekti. "Neden buradasın?"

"Senin hakkında üzücü haberler duydum."

"Bir de benimle ilgili tüm haberlerin üzücü olduğunu düşünürdüm."

M'Ordant ona dik dik bakarken, kardeşi de bunu anlamamıştı.

"Cezandan hiçbir şey ğrenmedin mi?"

Evet, Erin'i ararken daha dikkatli olmayı öğrenmişti. Birlikte geçirdikleri değerli zamandan kimseye bahsetmemeyi.

"Beni sıkıyorsunuz, M'Ordant. Gidin başımdan." "Sıkılamazsın."

"Bu da iyi bir şey, çünkü senin yanıdayken bu hastalıktan öleceğime hiç şüphe yok."

M'Ordant ona boş boş baktı. "Ben sadece nezaketen buradayım. Şu andan itibaren kadın etiketlendi. Onu tekrar çağırırsanız, benimle hesaplaşırsınız."

"Bu kesinlikle seninle ilk karşılaşmamız olmayacak." "Doğru, ama Hypnos'tan bunu son kez yapmak için izin aldım, eğer ona bir daha müdahale etme."

* * *

Erin o gece uyumaya *gitti* ve V'Aidan'ın kendini göstermesini bekledi.

O yapmadı.

Sabah uyandığında, kayıp ve endişeyle titriyordu.

Ona bir şey mi oldu?

Dün çok garip davranmıştı. Ve o bağırış ...

Ne olmuş olabilir ki? Skoti onu bulmuş olabilir mi? Onu koruduğu için ona zarar vermiş olabilir mi?

"V'Aidan," diye fısıldadı. "Neredesin?"

* * *

V'Aidan, Erin'in sesindeki yakarışı duyunca *acı* çekti. Onun yanında durdu, o kadar yakındı ki tek yapması gereken hafifçe kaymaktı ve ona dokunacaktı. "Buradayım Erin," diye fısıldadı. "Bütün gece buradaydım."

Onu duymadı.

Uyuduğu süre boyunca yatağının yanında durmuş, onu izlemişti. Skoti'lerden hiçbirinin onu bulmadığından emin olmak için. M'Ordant'ın ortaya çıkmasının arkasında Krysti'Ana'nın olduğundan emindi.

Erin ve Krysti'Ana arasında duran tek şey V'Aidan'dı. Onun rüyalarını ziyaret ettiği ve birlikte oldukları sürece, kız kardeşi asla Erin'e sahip olamayacaktı.

Erin'in zihni mutluluk ve yaratıcılıkla dolup taşıyordu. Rüyaları canlı, sıcak ve duygularla dolup taşıyordu. Herhangi bir Skotos ondan etkilenirdi.

Ve şimdi ne onu koruyabilirdi ne de ...

Kadın ağlarken düşünceleri dağıldı.

Onun kederini görünce göğsü acıdan yırtıldı. Sanki kalbi kırılmış gibi hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu.

Neden?

Ama daha da kötüsü hissettiği çaresizlikti. Onun için acı çekiyordu. "Lütfen ağlama *Akribos*," diye fısıldadı, onu kollarının arasına almaya çalışarak.

İşe yaramadı.

Onun dünyasından değildi. Asla onun dünyasının bir parçası olamazdı. Dişlerini gıcırdatarak biçimsiz varoluşuna lanet okudu.

Erin gözleri ağırlaşana kadar ağladı. Yorgunluktan kıpırdamayacak hale gelene kadar.

Ve tekrar uykuya dalarken, bir an için V'Aidan'ı odasında gördüğünü sandı.

Bildiği bir sonraki şey, kendini bir dağın tepesinde okyanusa bakarken bulduğu oldu.

Çimenler çıplak ayaklarını okşarken, dalgalar çok aşağıdaki dalgalara çarpıyordu. Rüzgâr saçlarını savuruyor, beyaz güneş elbisesini vücuduna yapıştırıyordu.

Berrak, temiz havayı içine çekti ve martıların ötüşünü dinledi. Ne kadar huzurlu.

Tam da rüyasının daha iyi olamayacağını düşündüğü anda, iki güçlü kolun onu sardığını hissetti. "Burayı sevdin mi?"

V'Aidan'ın kulağına gelen derin aksanlı sesiyle ürperdi. "Evet, biliyorum."

Adamın kollarında döndüğünde adamın sıcak bakışlarının kendisine dikildiğini gördü. Onun endişeli bakışları ve yüzündeki yakışıklı çizgiler karşısında titredi.

"Bana neden ağladığını söyle," diye sordu.

"Sana bir şey olmasından korktum." "Ve bu seni üzdü mü?"

Başını salladı.

V'Aidan bu bilgiyle sarsıldı. Eğilip çenesini onun omzuna dayadı ve teninin tatlı kokusunu içine çekti. Onun kollarında kendini inanılmaz hissediyordu.

Onun için endişelenmişti. İnanılır gibi değildi.

"Neredeydin?"

"Seninleydim," diye nefes aldı. "Sadece bir gece izin istersin diye düşünmüştüm." Kadın buna güldü. "Sanki senin yanında olmak bir sınavmış gibi söylüyorsun." "Öyle değil mi?"

Bu fikir karşısında dehşete düşmüş görünüyordu. "Hayır. Asla." "Neden benim etrafımda olmaktan hoşlanıyorsun?"

"Beni mutlu ediyorsun."

Kaşlarını çattı. "Seni ağlattım."

"Sadece birazcık."

"Ve hala benimle olmak istiyor musun?" "Tabii ki istiyorum."

Kadın tarihteki en büyük aptaldı.

M'Ordant'ın onları bulmasına fazla zaman kalmadığını biliyordu. Yaptığı şeyi gizlemeye yardımcı olması için onu topraklarına getirmişti ama bu etiketi kalıcı olarak korumayacaktı.

Ama ona dönmeden önce, ona sonsuza dek veda etmeden önce kendisinden son bir parçayı onunla paylaşmak istedi.

V'Aidan uzaklaştı ve özel tüneğinin baktığı ufku işaret etti. "Buradan dünyanın ucunu görebileceğinizi biliyor muydunuz?"

"Affedersiniz?"

Gülümsedi. "Bu doğru. Güneş ışığında parlayan şu altını görüyor musun? İnsan dünyasının başladığı yer orası."

"Neredeyiz biz?"

"Burası Kaybolan Ada. Yunan denizciler öldüklerinde buraya geleceklerine inanırlardı, böylece her zaman okyanusa yakın olabilirlerdi."

"Peki neden buraya Kaybolan Ada diyorlar?" diye sordu.

"Çünkü onu sadece güneş doğarken ve batarken birkaç dakikalığına görebilirsiniz. Gökkuşağının sonundaki altın küpü gibi, ona ulaşmaya çalışabilirsiniz ama asla ulaşamazsınız."

Ona doğru baktı. "Sen gerçekten bir Yunan tanrısı mısın?" "Öyle olsaydım seni korkutur muydu?"

"Senden korkmamı mı istiyorsun?"

V'Aidan onun sorusu karşısında tereddüt etti. Onu asıl şaşırtan cevap bu oldu. "Hayır, bilmiyorum."

Onu kalbine kadar sarsan bir gülümsemeyle gülümsedi. "Burada mı yaşıyorsun?"

"Bazen."

"Neden sadece bazen?"

"Yılın belli zamanlarında buraya girmem yasaklanıyor." Kaşları endişeli bir şekilde çatıldı. "Neden?"

"Diğer tanrılar benim türümü sevmiyor. Ben herkes için dışlanmış biriyim." "Neden böyle hissetsinler ki? Sen bir şampiyonsun."

"Pek sayılmaz. Ben bir rüya ustasıyım ve gördüğünüz gibi değilim. Benim için yarattığınız imgeden başka bir şey değilim, ama gerçekte hiçbir özüm yok. Duygularım yok."

"Buna inanmıyorum. Duyguları olmayan bir adam bana asla senin gibi yardım etmezdi."

Onun yanağını parmakladı. "Çok safsın. Bütün kadınlar senin gibi mi?"

"Hayır," dedi gözlerinde şeytani bir parıltıyla. "Bana pek çok kez son derece sıra dışı olduğum söylendi."

V'Aidan başını aşağı eğdi ve onun ağzını ele geçirdi. Erin ellerini V'Aidan'ın siyah gömleğinin kıvrımlarında birleştirirken iç çekti. "Tadın cennet gibi," diye nefes aldı.

Onu bırakması gerekiyordu. Zamanı gelmişti. Ama ...

Bunu yapamazdı.

Zeus ona merhamet etsin, onu geri gönderemezdi. Tek istediği sonsuza kadar ona tutunmakken bunu yapamazdı.

Gökyüzü kararırken etraflarındaki hava elektriklerle cızırdadı. Erin onun kollarında titredi.

"Bu da ne?" diye fısıldadı. Bu onun ölümüydü.

"Merak etme *Akribos*," dedi, "seni koruyacağım." Bu sözlerin ardındaki duygu onu çok şaşırtmıştı. Ciddiydi ve ilk kez onları anlıyordu.

Aniden Zeus'un yıldırımlarından biri yere çarparak onları birbirinden ayırdı.

Erin, V'Aidan'dan birkaç metre uzağa düştü.

V'Aidan ona ulaşmaya çalıştı ama bunu başaramadan on iblis Skoti ortaya çıktı ve etrafını sardı.

Yılan formundaki Krysti'Ana güldü, sesi gök gürültüsünden daha gürültülüydü. "Söyle bana insan," diye peltek peltek konuştu. "Hangisinden daha çok korkuyorsun? Kendinin ölmesinden mi yoksa onun senin yerine ölmesinden mi?"

"Bırak onu," dedi V'Aidan ayağa kalkarak. Kendisine kalkan olması için siyah zırhını çağırdı ve etraflarındaki havadan kılıcını çekti.

"Asla," dedi Krysti'Ana gülerek. "Onun fikirlerine ihtiyacım var. Onun aklına ihtiyacım var. Sana bir bak. Bana bak. Bize ne yaptığını görüyor musun? Yaratıcılığını serbest bırakarak onu zayıflatmadınız. Onu daha güçlü yaptın. Hiç bu kadar güçlü olmamıştım."

Bu doğruydu. Erin'in zihni, ruhunun derinliği bir hazineydi. Ne pahasına olursa olsun koruyacağına dair kendi kendine yemin etmişti. "Onu serbest bırakın, yoksa sizi öldürürüm." Skoti'lerin her birine öldürücü bir bakış fırlattı. "Hepinizi."

Krysti'Ana buna daha da çok güldü. "Benim canımı alman yasak."

"Yasak olsun ya da olmasın, onun zarar gördüğünü görmeden önce seni öldüreceğim."

Erin, Skoti'nin V'Aidan'a saldırmasını dehşet içinde izledi. Onlarla kılıcı ve silahlarıyla savaştı ama sayıca üstündü. Nafileydi. Ona doğru uçtular, pençeleriyle derisini yırttılar, zırhını parçaladılar.

Dişi yılan onu kuyruğuyla yakaladı ve bir ağaca çarptı.

V'Aidan kendini ayağa kaldırmaya çalışırken tüm vücudu zonkluyordu. İnsan formundayken bu kadar çok kişiye karşı hiç şansı yoktu. Işınlanıp Erin'i geride bırakamazdı ve ona dokunmadan onunla birlikte ışınlanamazdı.

"Sorun nedir, küçük kardeşim?" Krysti'Ana alay etti. "Neden benimle dövüşmek için değişmiyorsun?"

V'Aidan Erin'e baktı ve nedenini biliyordu. Onu korkutmak istemiyordu. Tek istediği ...

Sadece onun sevgisini istiyordu.

Bu düşünce içini parçaladı. Böyle bir şeyi asla bilmemeliydi. Bunun ötesindeydi. Ama yine de ihtiyaç oradaydı. Acı çekiyordu. Özlem.

V'Aidan nefes almakta zorlanıyordu. Ya yaşayacak ve onun sevgisini sonsuza dek kaybedecekti ya da onun düşündüğü gibi olacak ve bu insan formunda ölecekti.

Eğer ölürse onu koruyacak kimsesi olmayacaktı....

Kayıp ve kararsız bir halde daha önce hiç yapmadığı bir şeyi yaptı. Yardım çağırdı. "Hypnos!"

Tanrı'nın cevabı M'Ordant şeklinde geldi.

Skoti geri çekildi, Erin ve Krysti'Ana'ya doğru koruyucu bir çember çizdi.

M'Ordant yavaşça ona yaklaştı, yüzünde hiçbir duygu ifadesi yoktu. "Hypnos'un ne yapmasını isterdin, V'Aidan? Suçların için sana merhamet göstermesini ister miydin? Söyle bana, çiğnemediğin herhangi bir kural var mı?"

"I..." Onu tutan Skotos'a karşı mücadele eden Erin'e baktı. Kalbinin derinliklerinde Hypnos'un cevabının ne olacağını biliyordu. O tanrılar için bir hiçti. Hiç kimse için bir hiç.

Ama en azından bu şekilde Erin kendi dünyasına geri dönecek ve Skoti'den sonsuza dek kurtulacaktı. "Onu benim için koru."

M'Ordant bunun üzerine kaşlarını kaldırdı. "Senin için mi? Benim işim onu senden korumak." M'Ordant Skoti'ye doğru döndü. "O senin istediğin gibi davranabilirsin. Ancak kadın bana ait."

V'Aidan Erin'e bakarken gözlerinde yabancı bir yaş hissi duydu.

Güvendeydi.

Ona gelince...

Zaten onsuz yaşamak istemiyordu.

Dizlerinin üzerine çökerek kılıcını bıraktı ve Skoti'nin hükmünü yerine getirmesini bekledi.

Erin, canavarların V'Aidan'ı öldürmeye niyetli olduğunu anlayınca çığlık attı.

Avını takip eden aç aslanlar gibi etrafında dönüyorlardı.

"Gel," dedi meçhul adam, onu kolundan tutarak. "Onu öldürecekler."

"Eğer onu öldürmezlerse, ben öldüreceğim." "Neden?"

Cevap vermedi. Erin, onu eve göndermeye çalışan Oneroi'nin tanıdık çekimini hissetti.

Ama o gitmeyecekti. V'Aidan'ı canavarlarla yüzleşmesi için yalnız bırakmayacaktı.

M'Ordant'ın elinden kurtulup Skoti'lere doğru koştu ve aralarına daldı.

V'Aidan'ı yerde kanlar içinde buldu. Zırhı parçalara ayrılmış, çaresizce yatıyordu.

* * *

V'Aidan birinin onu çekiştirdiğini hissetti. Çaresiz, kavrayan eller onu sırt üstü döndürürken canını daha da yaktı. Krysti'Ana'nın hayatını sona erdirmeye hazırlandığını görmeyi bekleyerek başını kaldırdı ama onun yerine cennetin koyu kahverengi gözleriyle karşılaştı.

Erin ona sımsıkı sarıldı ve uyanmak isterken bedenini ona siper etti. Kafasının içinde çılgık atan düşüncelerini duydu.

Ona gitmesini söylemek istedi ama yapamadı.

Gücü tükenen V'Aidan kollarını ona sarıp nazikçe kucaklamaktan başka bir şey yapamadı. Gözyaşları yaralarını yakıyordu ve ona kendisi için ağlamamasını söylemek istedi. O buna değmezdi.

Ona nezaketi öğretene kadar hiçbir değeri olmamıştı.

M'Ordant'ın Erin'i geri çekmek için Skoti'ye ulaşmaya çalıştığını duydu ama Skoti bunu reddetti.

"İkisini de alacağım," diye hırladı Krysti'Ana. "Onun hayatı ve zihni."

Gözlerini kapatan V'Aidan güçlerinin sonuncusunu da çağırdı. Öptü Erin'i dudaklarından öptü, sonra da evine gönderdi.

Kız onun dünyasından ışıldayarak çıkarken, V'Aidan kaydığını, derin bir çukura düştüğünü hissetti. Dünya değişti ve döndü. Karşı koyamayacak kadar zayıf olduğundan, onu nereye götürürse oraya gitmesine izin verdi ve o yerin Tartarus olacağından emindi.

Fark etmezdi. Erin'in hayatında olmadığı her gün cehennem gibiydi.

* * *

Erin kâbusundan bir sarsıntıyla ve boğazına düğümlenen bir çığlıkla *uyandı*. V'Aidan olmadan geri dönemezdi. İçinin derinliklerine uzanmış ve sahip olduğu her şeyle ona bağlanmıştı.

Gözlerini sıkıca kapatmıştı. Onları henüz açmak istemiyordu.

Onu ölüme terk ettiğini bilmek istemiyordu.

Ona geri dönmenin bir yolu olmalıydı. Onu kurtarmanın bir yolu. Kalbi küt küt atarken, altında bir şeyin kaydığını hissetti.

Gözlerini açtığı anda tekrar yatağında olduğunu fark etti... ve çıplak ve kanlar içindeki bir V'Aidan'ın üzerinde yatıyordu.

V'Aidan şaşkınlık içinde yatarken "Ah," dedi. Yaralarından dolayı tüm vücudu ağrıyordu ama bundan çok daha kötü dayaklar yemişti.

Yine de, bu "gerçek" fiziksel bedende canı o kadar çok yanıyordu ki, acının ağırlığından titremekten başka bir şey yapamıyordu.

Bunu katlanılabilir kılan tek şey Erin'in varlığıydı. Vücudunun onunkinin üzerindeki yumuşaklığı.

Ve bu düşüncenin hemen ardından, onu buraya getirmeyi başardıysa, diğerlerinin onu geri almak için takip edeceği düşüncesi geldi.

V'Aidan kendisi için korkmuyordu, sadece onu koruyamayacak kadar güçsüzken geleceklerinden korkuyordu.

"Aman Tanrım, bu sensin. *Gerçekten* sensin!"

Erin uzandı ve yaratıklardan birinin sertçe vurduğu şişmiş çenesine dokundu. Saçlarını alnından geriye doğru taradı ve gözlerini siper etmeden önce gözlerindeki panik dolu bakışı yakaladı.

Yüzünde çürükler ve kesikler olsa da, V'Aidan'ın canlı ve yatağında olmasından daha muhteşem bir şey görmemişti.

O bir insandı.

Bunu nasıl başardığını bilmiyordu. Belki de onu kendisinden uzaklaştıran güçleriyle birleşen kararlılığıydı. Belki de pek çok şeydi.

Ama şu anda önemli olan tek şey burada onunla birlikte olmasıydı. O bir rüya değildi.

V'Aidan gerçek hayattaki bir adamdı.

"Buradan gitmeliyim," dedi ayağa kalkmaya çalışarak. "Ben buraya ait değilim."

Hayır, o onun hayallerine aitti ve yine de...

O aslında buradaydı. Onunla birlikteydi.

"Kanıyor muyum?" diye sordu şaşkınlıkla koluna bakarak. "Bu kan mı? Bu kan. Kanıyorum."

Başını salladı, onun yaraları için ağlamak ve bir şekilde onu geri getirmeyi başardığı için yüksek sesle gülmek arasında kaldı.

"Seni bir doktora götürmeliyim."

"Hayır!" diye irkildi. "Burada olmamam gerekiyor. Ben..."

V'Aidan durakladı. "Ben insan değilim." Kendini eve ısınlamak için gözlerini kapattı. Ama işe yaramadı.

Tekrar tekrar denedi ve tekrar tekrar başarısız oldu.

Kalbi küt küt atıyordu. Ölümlüler diyarına ayak basalı binlerce yıl olmuştu.

Bu dünyanın canlılığını unutmuştu. Renklerin parlaklığını, seslerin ve kokuların keskinliğini.

Erin yataktan kayarak çıktı ve o eşyaları karıştırırken gözden kayboldu. Onu görebileceği bir yerde nasıl olabilirdi?

Nasıl gerçek kan akıtabilir?

Dayak sırasında yarı tanrı özünün boşaltılmış olması gerçeğinden kaynaklanıyor olmalıydı.

Bir tanrıyı öldürmenin tek yolu ondan tüm güçleri almaktı, Skoti'nin yaptığı da buydu. Erin'in zihni, ölmeden önceki o son anda onu eşikten geçirmenin bir yolunu bulmuş olmalıydı.

Şimdiye kadar Tartarus'ta olması ve işlediği suçların cezasını sonsuza dek çekmesi gerekiyordu. Ama bir şekilde onu kurtarmıştı. Bir şekilde onu buraya getirmişti. Başka bir açıklaması yoktu.

Zihninin ve ruhunun gücü olağanüstüydü.

Erin elinde nemli bir bezle döndü. Yüzündeki ve vücudundaki kanı dikkatlice sildi.

V'Aidan onun elinin yumuşaklığı ve kumaşın teninin üzerinde kayarken verdiği his karşısında titredi. O her zaman çok nazikti. Ona kadar bu kavramı hiç anlamamıştı. Başka birine yardım etmenin ne demek olduğunu hiç bilmemişti.

Ne yaptığının farkına varmadan onun dudaklarını yakaladı, sonra da şişmiş çenesine yayılan acıyla irkildi.

"Ah," dedi tekrar, geri çekilerek.

Erin yaralarını incelerken ellerini göğsünün üzerinde kaydırды. Rüyalarında dokunuşu sessizdi, şimdi ise hayal bile edilemeyecek bir sıcaklığa sahipti. Onu nefessiz ve ham bıraktı.

V'Aidan uzandı ve güzel yüz hatlarını inceleyebilmek için onun yüzünü kavradı. "Neden bana yardım ediyorsun?"

"Çünkü buna ihtiyacın var."

Böylesine bencil olmayan bir nedeni kavrayamadı. Onun dünyasında böyle şeyler yoktu.

"Dinlenmen gerek."

"Giysiye ihtiyacım var," dedi.

"Sana biraz almam
gerekecek." "Satın almak mı?"

"Satın alma. Bir mağazaya girdiğinizde size ihtiyacınız olan şeyi vermelerini bekleyemezsiniz."

V'Aidan onun sesindeki sabrı dinledi. Alışık olmadığı bir sabır. Onun insan dünyası hakkında çok az şey biliyordu. Onu rüyaların ve kâbusların çarpıtmalarıyla görmeye mahkûm edilmişti.

İçindeki acıyı biliyordu. Kendi türüne kalan tek duygu buydu. Bu yüzden insanların uykusunu işgal ediyorlardı. Orada başka şeyler hissedebiliyorlardı. Sessiz duygular bile hiç olmamasından daha iyiydi.

"Lütfen..." diye yabancı bir kelime söylemeye zorladı, "bana kıyafet getirir misin?"

"Evet."

İnanılmazdı. Ona yardım etmeye çok istekliydi. Bu durum onu şaşırtmıştı. Yavaşça, dikkatlice yataktan çıktı ve onun odasında dolaştı.

Bir mezura almak için yanından ayrılırken Erin'in tüm vücudu titriyordu. Bu nasıl gerçek olabilirdi?

Hâlâ rüya mı görüyordu? B u n u n fantezi gibi görünmesini sağlayan gerçeküstü bir yanı vardı, ama yine de ...

Ayak parmağını oturma odasındaki bitki sehпасına vururken küfretti.

Hayır, o acı gerçektir.

Bu bir rüya değildi. V'Aidan gerçekten onun dünyasındaydı ve eğer onu buraya çektiyse, belki, sadece belki, onu burada tutabilirdi.

Erin! Ne düşünüyorsun? V'Aidan gibi bir adam buraya ait değil. O insan bile değil.

Yine de tanıdığı herkesten daha insan, daha erkekti.

Onun gitmesini istemiyordu. Ve bu düşünce onu en çok korkutuyordu. Hepsi.

* * *

Erin birkaç dakika sonra elinde tuhaf bir kumaş bobinle döndüğünde *V'Aidan başını kaldırıp baktı.* "Bu da ne?" diye sordu Erin ona yaklaşırken.

"Bu bir mezura. Pantolonunu almak için bedenini bilmem gerekiyor."

Bir kısmını adamın beline doladı, elleri adamın vücudunda ürperti yaratırken, dokunuşu adamın başka bir yanını da harekete geçirdi.

"Otuz üç bel," dedi, nefesi adamın göğsüne düşerken. Onun önünde dizlerinin üzerine çöktü.

V'Aidan onun kahverengi saçlarını dizlerinin arasında görünce ürperdi ve eğilerek bandın bir kenarını ayağının yanına yere koydu. Bacağının iç kısmından geçirdi.

Erin onun vücudunun gücü karşısında yutkundu. Kasıklarına ulaştığında kalbi küt küt atmaya başladı. Adam kaskatı ve sertti ve eli hafifçe kesesine dokunduğunda adam sertçe tısladı.

"Otuz altı," dedi dalgınca, bakışları onunkileri yakaladı.

Oradaki sıcaklık çok yoğundu ve ilk kez ondan gerçekten korkuyordu. O artık yaşayan bir adamdı, bu dünyada kim bilir hangi güçlere ve kuvvetlere sahip olabilecek biriydi.

Ve onun evinde yalnızdılar.

V'Aidan onun elini tuttu ve ereksiyonuna götürdü. "Bana dokunmana ihtiyacım var, Erin," diye fısıldadı, elini aletin uzunluğunda gezdirirken. Onun yumuşaklığından ürperdi. "Bunun gerçek olduğunu ve bir rüya olmadığını bilmem gerekiyor."

Çünkü yüreğinin derinliklerinde bunun Hades'in ona eziyet etmesinden başka bir şey olmadığından korkuyordu. Belki de ölmüştü ve ona bu şekilde işkence etmeyi planlıyorlardı.

Erin onun sert, sıcak erkekliğini avucunun içinde hissedince titredi ve güçlü, sivriltilmiş eli onun vuruşlarını yönlendirdi. Rüyalarında ona karşı her zaman sınır tanımamıştı. Hayali sevgilisi hiçbir zaman gerçek olmamıştı, sadece hayal gücünün bir ürünü olmuştu.

Ama şimdi dokunduğu canlı, sıcak bir bedendi. Etten ve kandan bir beden. Güzel, erkeksi bir vücut onu titretiyor ve şehvetten öte bir şeyle yakıyordu.

Gözlerindeki bakış onu yaktı. Ve onun ne istediğini biliyordu. Rahatlamak istiyordu. Onun hâlâ kendisine değer verdiğini bilmeye ihtiyacı vardı. Ona yabancı olan bu dünyada bile.

Tüm bunlardan o da onun kadar korkuyor muydu?

Kendi dünyaları onları ayırmadan önce ne kadar süre birlikte olabilirlerdi?

V'Aidan onu serbest bırakması gerektiğini biliyordu ama bunu yapmaya bir türlü cesaret edemiyordu. Ona ihtiyacı vardı. Açıklamaya meydan okuyan bir şekilde onun dokunuşuna ihtiyacı vardı.

Kadın dizlerinin üzerinde doğruldu ve adamın şaşkın bakışları arasında ağzını onun üzerine koydu. Dudaklarının aletinin ucuna değdiğini, sıcak dilinin onu okşadığını hissederek inledi. Bir eliyle onu nazıkçe kavradı ve dilinin ona doğru yaptığı hareketlerle aynı anda kesesini okşadı.

Daha önce hiç kimse ona **b ö y l e** dokunmamıştı. Onun karşısında kendini güçsüz hissetti.

Ona karşı güçsüz.

Ve o anda, bir daha asla ona izin veremeyeceğini biliyordu.

Git

· Sevgili Zeus, ne yapmalıydı? O

ölümlüydü ve o ...

O lanetliydi.

Erin onu okşadı ve yatıştırdı ve kendini serbest bıraktığında

Çekil.

Ancak adam bitkin ve zayıf düştüğünde geri çekildi ve ona baktı. Sonra yavaşça, titizlikle, önünde durana kadar vücudunu öptü.

"Her şey yoluna girecek, V'Aidan," diye fısıldadı. "Söz veriyorum."

Hayır, olmazdı. O daha iyi biliyordu. Diğerlerinden saklanmanın bir yolu yoktu. Er ya da geç geleceklerdi.

Ama onu korkutmak istemedi. Bir şekilde onu koruyacaktı. Bedeli ne olursa olsun.

Onu kollarının arasına aldı ve yakınında tuttu. Eğer yapabilseydi, onu buradan uçururdu. Onu Kaybolan Ada'ya geri götürür ve sonsuza dek yanında tutardı.

Ve sonra hissetti. Kız kardeşinin şeytani varlığını hissetti. Ensesindeki tüyler diken diken oldu. Bu durumda Krysti'Ana'yı asla durduramayacaktı.

Telefon çaldı.

"Hemen

döneceğim."

Onu serbest bıraktı; bir yandan da Krysti'Ana'yı bulmak için etrafına bakındı. Onun kötücüllüğü üzerine çökmüştü. Bir şekilde onun burada olduğunu biliyordu.

Düşünceleriyle ona ulaştı ama zayıflamış ve yaralanmış haliyle onunla iletişim kuramadı.

Önemli değildi.

Kız kardeşinin söylenmemiş sözünü biliyordu. Yakında gelecekti ve Erin'i onun pençelerinden korumanın bir yolunu bulmalıydı.

Erin geri döndü. "Bunun için üzgünüm. İşten bir arkadaşımdı." Banyoya doğru yöneldi. "Hızlıca bir duş alacağım, sonra da kıyafetlerini alacağım, tamam mı?"

Başını salladı ama konuşmadı. Konuşamazdı. Kardeşleriyle ilgili düşünceler zihnini meşgul ederken olmazdı.

Erin'in küçük dairesinin etrafında dolaşarak kız kardeşinin nerede saklanıyor olabileceğini bulmaya çalıştı. Hiçbir şey bulamadı ve dakikalar geçtikçe ona dair hisleri zayıfladı, ancak onun gitmesinden mi yoksa kendi azalan güçlerinden mi emin değildi.

Erin banyodan çıktı, yüzü pespembe ve parlaktı. "Burada olduğuna inanamıyorum." Kendini onun kollarına attı ve ona sıkıca sarıldı. "Oh, V'Aidan, bana seni şimdi yakalayamayacaklarını söyle."

Ona dürüstçe cevap vermek için ağzını açtı, sonra kendini durdurdu. Onun parlak kahverengi gözlerindeki mutluluğu çalmak istemiyordu.

"Güvendeyiz," dedi, sözcük boğazına takılmıştı.

Sonra onu ateşli ve tutkulu bir şekilde öptü, ardından giysilerini almaya giderken onu yalnız bıraktı.

V'Aidan yatağa uzanıp dinlenmek için geri döndü. Eğer uyuyabilirse, gücünü çok daha hızlı bir şekilde yenileyebilirdi ama gözlerini kapatmaya cesaret edemedi. Kendi dünyasına yeniden girebileceği bir yerde uykuya dalmaya cesaret edemedi.

Onu bekliyor olacaktı. Erin'in yardımıyla daha önce onlardan kaçmıştı. Ama ikinci bir kaçış olmayacağından emindi.

Er ya da geç onu alacaklardı; o zaman Erin yalnız kalacaktı.

* * *

Kısa bir süre sonra V'Aidan Erin'in daireye girdiğini duydu. Ayakkabıları halının üzerinde en hafif sesleri çıkarıyordu. Yine de onun kendine özgü yürüyüşünü biliyordu. Kokusunu, sesini tanıyordu. Onun hakkında başka hiç kimse hakkında bilmediği şeyleri biliyordu.

Kadın elinde bir çantayla odaya girdiğinde yatakta ters döndü.

"Seni uyandırmak istememiştim," dedi. "Uyumuyordum."

İlerledi ve çantayı yatağın ayak ucuna bıraktı, sonra yanına geldi. Elini adamın alnına koydu, sonra kaşlarını çattı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu nazikçe. "Dayak yemiş gibiyim."

Onun umursamaz tavrı karşısında gözlerini devirdi. "Çok kötü ateşin var. Belki de-"

"Doktor çağıramazsın, Erin. İnsan gibi görünmem beni sizden biri yapmaz."

"Biliyorum." Onun yanına oturdu ve saçlarını nemli alnından geriye doğru taradı. "Peki ne yapacağız?"

Kadının elini avucunun içine aldı ve parmak eklemlerinin arkasını çoktan iyileşmeye başlamış olan çenesinde gezdirdi. Onun dokunuşu yüceydi. Böyle bir şeyin var olduğunu hiç bilmiyordu. "Bilmiyorum."

"Dışarıdayken seni insan yapmak için bir tören ya da başka bir şey bulabileceğimizi düşünüyordum. Bir çeşit ayin."

Bu fikre gülümsedi. "İyi bir düşünce aşkım, ama öyle bir şey yok."

V'Aidan o sırada onu izliyordu ve ona tam olarak ne olduğunu açıklamak dilinin ucundaydı. Ama bunu yapmaya cesaret edemedi. Bu olaydan sonra

Çok şey atlatmışlardı.

Tek istediği sahip oldukları kısa zamanın tadını çıkarmaktı ve bu düşünceyle kendini kalkmaya zorladı.

Erin giyinirken onun hareketlerini protesto etti. "Hâlâ yaralısın." "İyi olacağım," dedi umursamazca. "Benim türüm çabuk iyileşir."

Erin adamın giyinmesini izlerken boğazından kısık bir sesle hırladı. Adam onu dinlemedi.

Dayanılmaz bir erkek olarak günün geri kalanında dinlenmeyi reddetti. Kadın markete giderken geride kalıp dinlenmeyi bile kabul etmedi.

Ama itiraf etmeliydi ki onun yanında olması gerçekten hoşuna gidiyordu. O kadar uzun süre yalnız yaşamıştı ki, birinin ürün bölümünde ne kadar eğlenebileceğini fark etmemişti.

"Peki," dedi V'Aidan bir kavuna vururken, "ne dinliyorsun?"

Kulağına doğru tuttu ve güm güm vurdu. "Bu çok olgun." Sonra başka bir tanesini kaldırdı ve farkı duymasını sağladı. "Bu değil."

Güzel kavunları arabaya koyduktan sonra arkasını döndüğünde onu muzları atarken yakaladı. Erin hemen muzları onun elinden aldı. "Onlara vurmuyoruz."

"Neden?"

"Bu onları çürütür."

"Oh." Etrafına bakındı, sonra durakladı. "Peki ya bunlar?"

Üzümleri görmek için döndü. "Onları şaraba dönüştürmek istiyorsan sadece vur."

Onu kollarına çekti. "Peki ya sana vurursam?"

Gülümsedi. "Muhtemelen her türlü ilginç sesi çıkarırdım."

Bunun üzerine sırtı ve ona tüm vücudunu ısıtan hızlı, yakıcı bir öpücük verdi.

Mağazada yürürlerken Erin, V'Aidan'ın topladığı bakışları fark etmekten kendini alamadı. İkisinin ne kadar farklı olduğunu tekrar fark etti.

onlardı. Adam uzun boylu, seksi ve muhteşemdi; kadın ise sade ve basitti.

Sadece birkaç erkek arkadaşı olmuştu ve onların çoğu da kendisi gibi ortalama görünümliydi. Ama V'Aidan ...

Güzel bir kadını hak ediyordu.

"Hey?" diye sordu süt ürünleri reyonuna vardıklarında. "Sen iyi misin?"

"İyiyim."

"Üzgün

görünüyorsun."

"Sadece

yorgun."

Onun göksel gözlerindeki endişeyi gördü. "Ne kadar yorgunsun?"

İşte o zaman onun ne demek istediğini anladı. "Uyuduğumuzda yine peşimize düşecekler, değil mi?"

Adam gözlerini kaçırdı ve kadın cevabını aldı.

"Onu onlar öldürmezse, ben öldüreceğim." M'Ordant'ın sözleri kafasının içinde yankılandı.

"Seni almalarına izin vermeyeceğim," dedi V'Aidan'ın koluna girerek.

"Onlarla savaşmamızın bir yolu olmalı."

Kolunu onun omuzlarına doladı ve ona sarıldı. "Benim için savaşır mısın?"

"Evet."

"O zaman evrendeki en şanslı varlık benim."

V'Aidan saçlarının kokusunu içine çekerken onu sıkıca kavradı. Ve hastalıklı bir şekilde, geçmişiyile ilgili gerçeği bilseydi onun da böyle hissedip hissetmeyeceğini merak etti.

Eğer onun hakkındaki gerçeği bilseydi...

Ona söylemek istedi. Ama cesaret edemedi.

V'Aidan dişlerini sıktı. Kız asla öğrenemeyecekti, onun yüzünden zarar görmesine izin vermeyeceği gibi. Bu savaşta mücadele edecekti, tam mı? Ya kazanana ya da onu öldürene kadar savaşacaktı. Ama bunu zamanın başlangıcından beri yaşadığı şekilde yapacaktı.

Tek başına.

V'Aidan karanlık otoparkta bir kadının ıglıklarını duyduğunda Erin'le birlikte alışverişlerini bitirmiş, eşyalarını arabaya koyuyorlardı.

Kaçan bir adam görmüş.

"Oh, hayır," diye nefes aldı Erin. "Onun çantasını çaldı."

V'Aidan hiç düşünmeden adamın peşinden gitti. Bakkalın yanındaki ara sokakta ona yetişti.

Adam bir silahla ona döndü ve silahı doğrudan kalbine doğrulttu. "Bana bulaşma dostum. Ben senin en kötü kabusunum."

V'Aidan onun sözlerine gülmekten kendini alamadı. "Hiçbir fikrin yok."

Adam silahını ateşledi. V'Aidan göğsüne acı ya da kan olmadan giren kurşunu görmezden geldi. Adamdan çantayı aldı, sonra hırsız boğazından yakaladı ve duvara yasladı.

İşte o zaman V'Aidan kaydığını hissetti. Gerçek formunun ortaya çıktığını hissetti. Elleri bir insandan

"V'Aidan?"

Erin'in sesi onu kendine getirdi. Kendini toparladı ve V'Aidan'ın yüzündeki değişikliklere tanık olduğu için artık hayalet gibi solgun olan hırsıza baktı.

"Bir dahaki sefere birinden çalmak istediğinde, gözlerini her kapadığında seni beklediğimi düşün."

Hırsız sessizce altını ıslattı.

Erin yanında bir güvenlik görevlisiyle arkasından koştu. V'Aidan hırsız memurun gözetimine bıraktı ve ardından kadının çantasını ona verdi.

"Sen iyi misin?" Erin sordu, gözleri V'Aidan'ın gömleğinde kurşunun etine saplandığı deliğe takıldı. Ölümlü silahlar ölümsüz bir varlığa zarar veremezdi.

V'Aidan başını salladı. Güçleri geri dönüyordu.

"Beni eve götür, Erin," dedi, kalbi bu kelimeyle sızladı. Daha önce hiç evi olmamıştı. Bu sözcüğün anlamını ve neleri içerdiğini hiçbir zaman gerçekten anlamamıştı.

Şimdiye kadar.

Onu arabasına kadar takip etti ve sessizce dairesine geri döndüler.

Aslında, Erin yemeklerini hazırlayıp yerken çok az konuştular.

Daha sonra temizlenmesine yardım etti ve onu yakından izledi. Burada böyle kalmak nasıl bir şey olurdu? Bu kadının her gece yanında olması? Eğer böyle bir şeye sahip olsaydı, onu asla incitmezdi. İstemesine asla izin vermezdi. Onu barındırmak ve rahatlatmak için elinden gelen her şeyi yapardı.

Ama dünyadaki tüm dilekler bunu gerçeğe dönüştüremezdi. Bu sadece bir rüyaydı....

Akşam yemeklerini temizlemeyi bitirdikten sonra, o televizyon izlerken kanepede sarmaş dolaş uzandılar.

V'Aidan onu izledi. Onu göğsüne bastırdı ve nefesinin tenine düştüğünü hissetti.

Sev beni, Erin.

Elini kızın saçlarında gezdirirken kelimeler kalbinde asılı kalmış, söylenmemişti. Onun sevgisini istemeye hakkı yoktu. Ondan hiçbir şey istemeye hakkı yoktu. *"Sen bir belasın evlat. Aşağılıksın. Çirkin ve soğuksun. Kimse seni senin gibi bir şeyi asla hoş karşılamazlar. Bu yüzden onların rüyalarına girmek zorundasın. Birilerinin seninle bir şeyler yapabilmesinin tek yolu bu."*

Hypnos'un sözlerinin doğruluğunu çok iyi biliyordu.

Yüzyıllar boyunca kalbini dünyaya karşı katılaştırmıştı. Her şeye karşı. Korku dolu bir çift kahverengi gözün ona şefkat ve umutla baktığı geceye kadar kendini tamamen kapatmıştı.

Şimdi tek istediği, hayatını o gözlere bakarak geçirmenin bir yolunu bulmaktı.

Minik ellerini teninde hissetmek.

Erin, V'Aidan'ın kalbinin yanağının altında atışını dinledi. Sıcak sandal ağacı ve baharat kokuyordu. Elini hırsızın onu vurduğu yerde gezdirdi, hiçbir iz ya da yara kalmamasına hâlâ hayret ediyordu. Bu, V'Aidan'la geçirdiği tüm günün bir yanılsama olduğu gerçeğinin korkunç bir

hatırlatıcısıydı.

Onun dünyasında doğmamıştı. Ve hiç şüphesiz bu gece sonsuza dek ayrılacaklardı.

Bu düşünce kalbini kırdı. Onu bir daha göremeyeceği düşüncesine dayanamıyordu.

Eğer bu onunla geçireceği son geceyse, o zaman son olmasını istiyordu.

Adamın vücuduna tırmanarak bakışlarıyla buluştu ve kristal gümüş bakışlardaki açlığı gördü. Yanağını avucunun içine aldı ve onu öptü.

Vücudu canlanırken V'Aidan onun tadıyla hırladı. Onu kanepeye bastırmak için yuvarlanırken üzerindeki gömleği yırttı.

Erin pamuklu kumaşın yırtıldığını duydu ama umursamadı. Onu aynı çaresizlikle istiyordu. Gömleğini başından çekti ve çıplak göğsünün görüntüsüyle bayram etti. Aldığı yaralardan geriye sadece yara izleri kalmıştı ve ona, bu gece hayatta kalırsa yarına kadar onların bile yok olacağını söylemişti.

Adam kıyafetlerini o kadar hızlı çıkardı ki, kadın onun hareketlerini zar zor takip edebildi. Onu kanepenin kolunun arkasına yasladı ve içine derinlemesine girdi.

Birlikte inlediler.

Onu sonsuza dek içinde tutabilmeyi diledi. Onsuz bir gün daha geçirmek istemiyordu.

V'Aidan onunla hararetle sevişti, her derin darbenin tadını çıkardı. Onu öperken göğüslerini okşadı, onu başının tepesinden ayak parmaklarına kadar hissetti.

Sıcacık bedeni onunkini sarıyor, ona mükemmel bir şekilde uyuyordu. Ve ellerini onun sırtında hissetmek...

Mutluluktü. Saf mutluluk. Gözlerini kapadı ve onun göğüslerini göğsünde, dilini boğazında hissetmekten zevk aldı. Oh, evet, burada onunla kalmak istiyordu.

Sonsuza kadar.

Erin elini adamın uzun saçlarında gezdirdi, her hamlesi bir öncekinden daha derin ve sert olan adamın zevki içinden geçerken parmakları kenetlendi. Bacaklarını onun beline doladı ve kalçalarını ona göre salladı. Onu vücudunun daha da derinlerine çekti. Boşalırken ona sarıldı ve adını haykırdı.

Dudaklarını öptü ve kendini onun içine bırakana kadar hızını artırdı.

Erin hareketsiz yatıyor, onun özünün kendisini doldurduğunu hissediyordu. Hareket etmek istemedi, onun kendisini terk ettiğini hissetmek istemedi.

"Seni seviyorum V'Aidan," dedi kendini durduramadan.

V'Aidan bu sözler karşısında dondu kaldı. Geri çekilerek şaşkınlıkla ona baktı. "Ne?"

Kahverengi bakışları adamın kalbinden geriye kalanları parçaladığında yanakları pembeleşti. "Seni seviyorum."

"Yapamazsın. Bu mümkün değil." "Mümkün ya da değil, istiyorum."

V'Aidan onu kollarının arasına aldı ve umutsuzca ona sarıldı. Ona karşı hissettiklerinin gücünden titriyordu. Çok güçlü, çok ezici.

Daha önce hiç bilmediği bir derinlikte doyuma ulaşan adam, onu üzerine çekti ve uykusu onu ele geçirirken aldığı nefesleri dinledi.

Onu uyandırmak istedi ama daha iyisini biliyordu. Onun aksine, kızın uyuması gerekiyordu.

"Erin," diye fısıldadı usulca saçlarını okşarken. "Sana söz veriyorum, her zaman düşündüğün gibi biri olacağım."

Kaçınılmaz olana boyun eğerek gözlerini kapadı ve M'Ordant ile Krysti'Ana'nın onları almaya gelmesini bekledi.

V'Aidan kulak zarlarını parçalayacakmış gibi hissettiren delici bir çığlıkla uyandı.

Erin üzerinde kıpırdandığında o korkunç sesle inledi. "Bu da ne?" diye sordu.

"Çalar saatim," dedi ve yatak odasına koşmak için onun yanından kalktı. O dönene kadar ikisi de ne olduğunu anlamadı. Hiçbir şey.

"Hiç rüya gördün mü?" diye sordu.

Kadın başını salladı. "Sen mi?"

"Hayır," dedi

gülümseyerek. "Sence..."

Gülümsemesi soldu. "Hayır. Bizi bulabilirler. Er ya da geç bulacaklar."

Erin gözlerini kapadı ve bu düşünceye lanet okudu. "Belki de rahatsız etmezler." V'Aidan'ın gözlerindeki şüpheyi gördü.

Onun kasvetli ruh halini neşelendirmek isteyen kadın, onu kolundan tutup yukarı çekti. "Hadi gel.

Bir duş alalım, sonra da hasta olduğumu söyleyip işe geleyim." "Yapamazsın. Ya kovulursan?"

Omuz silkti. "Başka bir iş bulurum."

Başını ona doğru salladı. "İnanılmazsın." Kadın ona gülümsedi.

Erin, Cuma günü teslim etmesi gereken ancak bırakmayı unuttuğu pazarlama raporunu hatırlatmak için iş yerini aradı.

"Toplantı öğlen," dedi John ona.

"Tamam, ben de oraya gidiyorum."

"Bir sorun mu var?" V'Aidan telefonu kapatırken sordu.

Başını iki yana salladı. "Ofise bir şey götürmem gerekiyor. Benimle gelmek ister misin?"

"Elbette."

Şehri boydan boya geçerken pek konuşmadılar. V'Aidan yol boyunca onun elini tuttu ve Erin onun elinin kendi elinin etrafına sarılmış olmasından hoşlandığını itiraf etmek zorundaydı.

Binasına vardıklarında Erin, V'Aidan'ı odasının bulunduğu labirente götürdü. Şirket hayatının koşuşturmacasını soğukkanlı bir bakışla izledi.

Erin, John'un ofisine gitti ama boş olduğunu gördü.

V'Aidan hemen arkasındayken, raporu John'un kutusuna bıraktı ve sonra gitmek için döndü.

Chrissy, Rick Sword arkasında olduğu halde kapının girişinde duruyordu. İkisi birlikte ofise girdiler ve kapıyı kapattılar.

Erin, V'Aidan'ın küfrettiğini duydu. Neler oluyordu?

"Burada ne yapıyorsun?" V'Aidan, sesi öfkeyle karışık bir şekilde sordu.

"Seni bekliyorum." Chrissy etraflarından dolaştı ve panjurları çekti.

Kapalı. "Onun işyerinde bizimle savaşmaya cesaret edemezsin, değil mi V'Aidan? Tek yapmamız gereken kendimizi insanlara görünmez kılmak, böylece ondan başka hiçbir şey görmeyecek ve duymayacaklar. Ve biz gider gitmez *onu* bir akıl hastanesine kapatacaklar."

Erin hâlâ neler olup bittiğini anlamıyordu. Ama tüm bunların en başından beri kandırıldığına dair hastalıklı bir his vardı içinde.

Eğer V'Aidan gerçek olabiliyorsa, onlar da olabilirdi. "Nedir bu?" Erin talep etti.

Chrissy'nin gözleri sarıya döndü ve işte o zaman Erin gerçeği anladı.

Chrissy kabuslarındaki dişi yıldı.

Rick, "Sen karışma, insan," dedi. "Onunla işimiz bittikten sonra seninle ilgileneceğiz."

V'Aidan Erin'i arkasına çekti.

"Ne kadar tatlı." Chrissy'nin ses tonu alaycıydı. "Onu bu kadar şımartınca insan senin Oneroi olduğunu sanıyor."

"O Oneroi," diye karşılık verdi Erin, panikten tüm vücudu titriyordu. O ve V'Aidan onlarla burada nasıl savaşılabildi? Bu şekilde mi?

Rick onun sözlerine güldü. "Ona söylediğin yalan bu mu?"

V'Aidan nefesini tuttu. Onun bu şekilde öğrenmesini istemiyordu. "Erin, ben..." Yüzündeki şaşkın ifadeyi görmek için döndüğünde sözleri duraksadı.

Ona gerçeği söylemek istemedi. Artık olduğu kişi olmak istemiyordu. Kız ona daha iyi bir şey göstermişti ve o eski haline dönmek istemiyordu.

"Ne demek istiyor?" Erin sordu.

"O senin ejderhan," dedi Krysti'Ana acımasızca. "Seninle tanıştığımız ilk gece rüyanda savaştığım şey."

"Hayır." Erin başını salladı. "Bu bir yalan. V'Aidan, bana yalan olduğunu söyle."

İstedi ama yapamadı. O kadar çok yalan söylemişti ki bunun onun için bir önemi olmamalıydı. Yine de önemliydi.

"Ben bir Skotos'um, Erin."

Gözleri yaşlarla doldu. "O sendin! Beni uyuyamayacak kadar dehşete düşüren sen miydin? Beni kovalayan ve... ve..." O ilk birkaç hafta boyunca ona yaşattığı işkenceleri anlatmaya başlayamazdı bile. Aklını kaçırdığını düşünmüştü. "Neden Oneroi olduğunu düşünmem için beni kandırdın? Sırf benden beslenebilmek için miydi?"

"İlk başta sadece seni Krysti'Ana'dan uzaklaştırmak istedim. Ejderhayla gitmeyeceğini biliyordum, bu yüzden sana bir erkek olarak göründüm. Ve sonra..." Gözleri donuklaşırken sesi de kesildi.

"Bana yalan söyledin."

"Biliyorum."

Ondan uzaklaştı. Gözlerindeki ıstırap onu doğradı.

V'Aidan ü z ü n t ü d e n dişlerini sıktı. "Sana ihtiyacım vardı, Erin. Ve seni başka nasıl yanımda tutacağımı bilemedim." Ona doğru uzandı.

Kadın irkildi ve bu hareket adamın içini parçaladı. Artık onun dokunuşunu istemiyordu.

Diğerleri gibi o da onu reddetti.

Kadının yüzündeki incinmiş ihanet, diğerlerinin ona yaptığı hakaretlerin hepsinden daha aşağılık hissetmesine neden oldu.

"Bilmeliydim," diye fısıldadı, "senin gibi davranan biri asla benim gibi birini gerçekten isteyemezdi."

V'Aidan onun sesindeki acıyla irkildi. "Erin, böyle söyleme. Sen şimdiye kadar doğmuş en harika insansın."

"Bu da yalanlarından biri mi?"

V'Aidan gözlerini kapadı. Bunu düzeltmek için söyleyebileceği hiçbir şey yoktu. En başından beri hatalıydı.

Artık tek yapabileceği, kendi türünden başka kimsenin ona zarar vermediğinden emin olmaktı. "M'Ordant!" diye seslenerek kardeşini yanına çağırdı.

Oneroi, Krysti'Ana ve Rec'Sord arasında belirdi.

V'Aidan derin bir nefes aldı. "Eğer onları ondan uzak tutarsan, onlarla barış içinde giderim."

"Bu benim işim, değil mi?"

V'Aidan başını salladı. Yardım etmek Oneroi'nin işiydi. Skotos'un işi ise kullanmak ve yok etmektir.

Erin'e bakmak için döndü ama Erin onun bakışlarıyla buluşmayı reddetti. Karşı koyduğu gözyaşlarına bakılırsa, bu sefer işini çok iyi yaptığını söyleyebilirdi.

Onu son görüşü, M'Ordant kolunu özlemine duyduğu şekilde ona doladığında oldu.

Krysti'Ana ve Rec'Sord onu eve götürmek için yakaladı.

"Özür dilerim Erin," diye fısıldadı V'Aidan onun âleminde kendi âlemine geçerken. "Çok ama çok üzgünüm."

Erin hareket etmedi. V'Aidan'ın gittiğini biliyordu. Ortadan kaybolurken dilediği özrün samimiyetini duymuştu. Ama içinde ham duygular vardı. Ham ihanet. Mağaradaki korkunç ejderhayı görmeye devam etti. Pullu pençelerini üzerinde hissediyordu.

Onunla sevişen adam nasıl aynı adam olabilirdi? *Onu kendisine aşık eden aynı adam?*

Bu ihanet kalbini parçaladı. Neden? Neden onu kendisine inandırmıştı?

"Bunların hiçbirini anlamıyorum," dedi M'Ordant'a.

"ř," dedi saçlarını yüzünden geriye doğru tarayarak. "Krysti'Ana ve Rec'Sord seni kendileri için istiyorlardı ama V'Aidan sana önce ulaştı. Onun senden önce davrandığını öğrenince çok  fkelenendi."

"Ama beni nasıl buldu?"

"Bilin altındaki bir şey onu çağırdı. Sana sadece tek bir kabus gösterip yoluna devam etmesi gerekiyordu ama yapmadı."

"Ya Chrissy?"

"Seni ondan alamayınca, eşi Rec'Sord'u çağırdı. Kısa bir süre sonra seni korumak için alarma geçtim. V'Aidan'a seni bırakmasını söyledim. Reddetti."

Başı M'Ordant'ın verdiği bilgilerden ve içindeki acıdan dolayı dönüyordu. "Neden beni terk etmeyi reddetti?"

"Bilmiyorum. Sanırım o böyle biri. Skoti başkalarının umutlarını ve hayallerini emer. Sanırım sana karşı kahramanı oynamaktan zevk alıyordu. Sana daha fazla zarar verebilmek için seni büyüttü."

Erin kendini çok aptal hissetti. İhanete uğramış. Nasıl bu kadar k r olabilmışti?

Gözler, diye düşündü bir an. Gözlerin aynı renkte olduğunu fark etmeliydi.

Gerçekten de kılık değiştirmış bir iblisi kabul edecek kadar bir kahramana muhtaç mıydı?

Birden kendini hasta hissetti.

Kalbi kırılmış bir halde, V'Aidan'ı duyduğunu unutmak isteyerek eve doğru yola koyuldu.

* * *

Erin günün geri kalanında tek *başına oturdu*, düşündü, hatırladı.

"*Yazar olmalısın.*" V'Aidan'ın nazik sesi kafasının içinde yankılandı.

Kanepesinde oturmuş, yastığını ortasına bastırırken hatırladığı şeytan değildi. O adamdı. Ve dairesinde yalnız başına otururken, onu bir daha asla göremeyeceğini fark etti.

Gününü ya da düşüncelerini asla paylaşamayacak.

En önemlisi de ona rüyalarını anlatamıyordu. V'Aidan ondan beslenerek başlamış olabilirdi ama sonunda ona çok daha fazlasını vermişti.

Onun sevgilisi olduğu kadar arkadaşydı da. Kaybı içini parçaladı.

Ama ne yapabilirdi ki? O kendi dünyasına geri dönmüştü ve o da kendi dünyasındaydı. Her şey bitmişti.

Hiçbir şey kalmamıştı.

Sonunda Skotos kazanmıştı. V'Aidan onun tüm mutluluğunu, tüm umutlarını, tüm hayallerini tüketmişti. Geriye ne bu dünyadan ne de diğerinden başka bir şey istemeyen, acı çeken, boş bir kabuk kalmıştı.

* * *

Günler geçtikçe ihanetin acısı azalmaya başladı ve Erin rüyalarını daha çok hatırladı.

Hatırladıkça V'Aidan'ı son bir kez daha görmeyi daha çok istiyordu. Onun kendisini tamamen kandırmasına izin verecek kadar aptal olabilir miydi?

O öyle düşünmüyordu.

V'Aidan o kadar da zalim değildi. Onda, bildiklerine meydan okuyan şeyler görmüştü. Sözleri ona geri geldi. Koruma sözleri. Skoti'yi uzak tutmak için ona yaratıcılığını serbest bırakmayı öğretmişti.

Ve sonunda...

"Eğer onları ondan uzak tutarsan, onlarla barış içinde giderim."

Hayır, bunlar bir canavarın sözleri değildi. Bunlar onun güvenliğini kendi güvenliğinden daha fazla önemseyen bir adamın sözleriydi. Böyle bir adam, M'Ordant'ın ona söylediklerinden bağımsız olarak, tamamen kötü değildi.

Çaresiz kalan Erin uyumaya gitti ve V'Aidan'ı tekrar bulmaya çalıştı. Ama işe yaramadı.

Erin gecenin bir yarısı dehşet içinde uyandı. V'Aidan neredeydi ve neden ona gelmiyordu?

Bir haftadan uzun bir süre boyunca V'Aidan'a ulaşmak için aklına gelen her şeyi denedi. Hiçbir şey işe yaramadı. Ve her geçen gün daha fazla acı çekiyordu.

Onunla iletişim kurmanın bir yolu olmalıydı.

* * *

Cesareti kırılmış ve kalbi kırılmış olan Erin, sersemlemiş bir halde masasında oturuyordu. Günlerdir neredeyse hiç uyumamıştı ve çok yorgundu.

"V'Aidan," diye fısıldadı. "Neden benimle konuşmuyorsun?" "Erin," dedi John kapı aralığından.

"Ofisime gel. Şimdi."

Adamın ses tonundan başının ciddi bir belada olduğunu anladı. Bu kadar çok iş kaçırdığı için onu kovacağından hiç şüphesi yoktu.

Neyi umursuyordu ki zaten? Bu noktada, sadece hayatın hareketlerini yaşıyordu. Artık hiçbir şey onun için önemli değildi. Hayatına anlam katan tek şeyi kaybetmişti. Ona inanan tek kişiyi.

Ruh hastası bir halde ayağa kalktı ve John'un ofisine kadar olan kısa mesafeyi yürüdü. "Kapıyı kapat. Otur."

Emrettiği gibi yaptı.

Birkaç dakika boyunca orada oturdu, kahvesini yudumladı ve e-postalarını okudu.

Adamın onu unutup unutmadığını merak etti. Sonra döndü, gözlüklerini burnundan aşağı indirdi ve ona baktı. "Korkunç, değil mi?"

"Ne?"

"Bir ölümsüzü sevmek."

Erin'in kulağını temizlemek için ani bir dürtüsü vardı. "Affedersiniz?"

"Oh, hadi ama, bana masum rolü yapma. Sence Chrissy neden burada çalışıyordu?" Sol kolundaki yunus dövmesini işaret etti. "Ben Yunan tanrıları için bir kahinim. Bu yüzden sürekli yorgun ve huysuzum. Hiç beklemediğin bir anda içeri dalmak gibi sinir bozucu bir huyları var." Tiksintiyle içini çekti. "En azından bana ödeme yapabilirlerdi, ama hayır, bunun içinde doğacak kadar şanslıyım. Ve yardımlar..." Homurdandı. "Uyku yok, maaş yok, huzur yok. Bunu sevmek lazım."

Onun tiradına aldırış etmedi. "Yani sen Delphi Kahini gibi misin? Onların hepsinin kadın olduğunu sanıyordum."

"O kahinler öyle ama hepimiz kadın değiliz. Açıkçası. Bizler sadece çeşitli tanrılara giden insan kanallarıyız."

Tamamen şaşkın bir şekilde ona baktı, bunun da bir rüya olup olmadığını ya da Koca Adam'ın aklını mı kaçırdığını merak ediyordu. Her halükarda doğru olmayan bir şeyler vardı. "Tamam, yani sen bir kahinsin.

Bana Chrissy'yi neden işe aldığını söylemek ister misin? onun rüya emen bir canavar olduğunu biliyor muydun?"

Omuz silkti. "O bir tanrı ve ona hizmet etmekten başka seçeneğim yok. İnsan hedeflerini gözetlemek için bir şans istedi. Ben sadece ona güvenli bir örtü sağladım."

"Beni sattın mı?"

"Hayır," dedi, sert bakışı nazikleşerek. "Seni V'Aidan'ın yaptığı gibi kurutmamaları gerekiyordu. Güven bana. Yaptığı şey yanlıştı. Ve bunun için yeterince cezalandırılacağından emin olabilirsin."

Adamın sesindeki yasaklayıcı nota karşısında kalbi durdu. "Nasıl cezalandırılmış?"

"Sana ne?" diye sordu, gözlüklerini burnunun üzerine geri iterek. "Ondan kurtuldun. Kurtuldun, değil mi? Artık rüyalarında Skoti yok. Hayatını geri aldın."

"Bilmek istiyorum." Hayır, ona ne olduğunu bilmeye *ihtiyacı* vardı. John kahvesinden bir yudum aldı. "Onu neden Tartarus'a gönderdiklerini tabii ki."

Erin bu terimi anlamamıştı ve şu anda okulda daha dikkatli olmayı diliyordu. "Hapishane gibi bir şey mi?"

"Hayır, tatlım. Orası cehennem. Onu kendi diyarına geri götürdükleri anda öldürdüler."

Gözlerinden yaşlar süzülürken Erin nefes alamıyordu. Göğsündeki ağırlık dayanılmazdı. Bu doğru değildi. Bu doğru olamazdı. "Onu öldürdüler mi?"

"Bilmiyor muydun?" diye sordu basitçe. "Ona ne yapacaklarını sana söylemedi mi? V'Aidan hiçbir zaman kurallara göre oynayan biri olmadı. Zaten yüzyıllar önce insan şekline girmesi yasaklanmış ve bu diyardan sürülmüştü."

"Neden?"

"Çünkü insan gibi davranırdı. Skoti'nin kendi yaratıcılığına sahip olmaması gerekir. Aşk istememeleri gerekir. Tek bir gece rüya sörfü yapmaktan, bir insandan diğerine atlamaktan başka bir şey istememeleri gerekir. Seni bulana kadar yüzyıllarca böyle davrandı. Ölümsüz bedeninden tüm derisini soyduktan sonra bile senden uzak duramadı."

John iç çekti. "Hypnos onun dönüşüm güçlerini çoktan yasaklamıştı, bu yüzden onunla yapılacak başka bir şey olmadığına karar verdi. V'Aidan ona itaat etmediği için, onu sonsuzluğun geri kalanı için Tartarus'a gönderdiler."

"Ama bana zarar vermedi. Gerçekten incitmedi."

"Öyle değil mi? Buradan berbat görünüyorsun. Sanki aylardır ağlıyormuşsun gibi. Ve yemin ederim tüm bunlar başladığından beri en az 10 kilo vermişsin."

"Bu onun hatası değil."

"Hayır mı?"

"Hayır. Benim yüzümden acı çekmesini istemiyorum."

Bakışları onunkileri ararken John masasının çekmecesinden bir zarf çıkardı ve ona uzattı.

"Bu da ne?"

"Aç şunu."

Erin kaşlarını çatarak onun dediğini yaptı ve V'Aidan'la karnavalda çekilmiş üç fotoğrafını gördü. Kalbinde keder ve ıstırap dönerken elleri titredi. "Bunları nereden buldun?"

"Onları size M'Ordant gönderdi. Hatıra olarak beğenebileceğinizi düşündü."

V'Aidan'ın yakışıklı yüzüne baktı. Onun gözlerindeki sevgiye.

"Onu görmeliyim," diye ısrar etti.

John başını salladı ve tekrar iç çekti. "Korkarım artık çok geç."

"Olamaz. Lütfen. Onu tekrar görmem gerek. Lütfen, ona ulaşabileceğim bir yol olduğunu söyle."

John ona yoğun bir bakış fırlattı. "Bu onu gerçekten sevip sevmediğinize bağlı."

* * *

Erin hâlâ ne yaptığına inanamıyordu. John'un kendisini Yeraltı Dünyası'na ışınlamasına izin vermiş ve orada M'Ordant'ın kendisini V'Aidan'a götürmek için bekleyeceğini söylemişti.

Yeraltı Dünyası'na gerçekten inandığından değil, ama bu noktada ...

M'Ordant onun önünde cisimleşti. "Bundan emin misin?" "Evet."

Başını sallayarak onu, V'Aidan'ın ona eziyet etmek için kullandığı mağarayı hatırlatan derin ve karanlık bir mağaraya götürdü. Küçük bir mağaraya gelmeden önce kilometrelerce yürümüş gibi görünüyorlardı.

İçeride bir ışık parlıyordu ve bir erkek sesinin konuştuğunu duyabiliyordu. "Yine onu düşünüyorsun, değil mi?"

İçeri baktı ve bir zamanlar gururlu olan ejderhanın sırtı ona dönük bir şekilde yerde zayıfça yattığını gördü. Birisi boynunu büyük bir kayaya zincirlemişti. Omuzları çökmüş, kanatları toprak zeminde kırık ve işe yaramaz bir halde yatıyordu. Kırmızımsı derisi küllenmiş, susuz kalmış bir görünüme bürünmüştü ve vücudunun her yeri kanayan yaralarla kaplıydı.

Erin gördüğü manzara karşısında yutkunduydu. Bu canavar gerçekten sevdiği adam olabilir miydi?

"Adı ne?" diye sordu adam. "Elise? Erika?"

"Erin," diye homurdandı ejderha, sesi ona hem tanıdık hem de yabancıydı. "Onun adı Erin."

"Ah, evet, Erin." Adam başını salladı. "Söyle bana, hangi değersiz aptal bir kadın için ölümsüzlükten vazgeçer? Özellikle de onu bu kadar çabuk ölüme atan bir kadın için?"

"Buna değdi."

"Öyle miydi? M'Ordant bana dün gece rüyasında bir adam gördüğünü söyledi. Altın saçlı bir tip. Bu kadar erken birini rüyasında görüyorsa, muhtemelen onu çoktan seçmiştir ve onunla yatmaya hazırdır. Eminim biz konuşurken bile ona sert bir öpücük veriyordur."

Ejderha onun içini parçalayan acı dolu bir çığlık attı.

Adamın umurunda değil gibiydi. Yiyecek ve suyu iki kaba boşalttı ve ejderhadan uzaklaştırdı. "Acele etsen iyi olur. Yiyeceklerin buharlaşmadan önce bunu yapabileceğini sanmıyorum." Sonra da ortadan kayboldu.

Erin ejderhanın yiyecek ve suya ulaşmak için verdiği mücadeleyi izledi. Topallayarak ilerlerken yaraları yeniden kanadı ve zar zor kırırdayan kayaya yaslandı. Birini kalbine doğru tutuyordu ve tuttuğu şeyi gördüğünde kendi kalbi acıyla parçalandı.

Yaptığı o aptal kır çiçekleri çelengiydi.

V'Aidan suyun hemen önüne yığıldı, pençesi umutsuzca suya uzanıyordu.

Gözyaşları yüzünden akan Erin, adamın yattığı yere koştu. Suyu aldı, yarısının çoktan bitmiş olduğunu fark etti ve kaba dokunduğunda nedenini anladı. Su kızgındı. Ellerini yakmıştı ama umurunda değildi.

V'Aidan'ın suya ihtiyacı vardı.

Diz çökerek, içebilmesi için oturmasına yardım etti.

V'Aidan kavrulan boğazını yatıştıran sıvıyı soluk soluğa içti. Yediği dayaklardan dolayı gözleri o kadar şişmişti ki kendisine kimin yardım ettiğini göremiyordu. Tek bildiği, sonunda susuzluktan bir an olsun kurtulmuş olduğuydu.

"Teşekkür ederim," diye nefes aldı ve başını tekrar yere koydu. "Bir şey değil."

Bunca haftadır aklından çıkmayan ses karşısında donup kaldı. Onu hem yatıştıran hem de ona işkence eden ses.

İşte o zaman kadının nazik dokunuşunu pullu etinde hissetti.

Erin ona yaptıkları için ağladı. Elini taş gibi etinde gezdirdi, onu bu hale getirdiklerine inanamıyordu.

Kendini ondan uzaklaştırmaya çalıştı. "Git. Beni bu iğrenç halimle görmeni istemiyorum."

Yanağını onunkine yasladı ve ona sarıldı. Şimdi onun o gece karnavalda ne demek istediğini anlıyordu. "Nasıl görüldüğün umurumda değil, V'Aidan. Seni olduğun gibi seviyorum."

Bu sözler onun içini parçaladı. "Sen gerçek değilsin," dedi, sesi düzensizdi. "Benim değerli Erin'im bir canavarı sevemez. Hiç kimse sevemez. O iyilik ve ışıktır ve ben... ben hiçbir şeyim."

Yukarı baktı ve tavana doğru kükredi, "Lanet olsun sana, Hades! Benimle böyle alay etmeye nasıl cüret edersin, seni piç! Her saatin her dakikasında onun için acı çekmem sana yetmiyor mu? Bırak da huzur içinde acı çekeyim."

Erin onu bırakmayı reddetti. "Bu bir illüzyon değil, V'Aidan. Eve gitmemizi istiyorum. Birlikte."

Şişmiş gözlerinden yaşlar süzüldü ve acımasızca gözlerini yaktı. Bu acımasız bir yalandı. Hiç evi olmamıştı. Hiç aşkı olmamıştı.

Kendisini boğan zinciri çekiştirdi ve bir anlığına da olsa Erin'in rüyalarında onunla birlikte olabilmeyi diledi. Sonsuzlukta mutluluğu tattığı tek an bu olmuştu. "Burada lanetlendim, Erin. Hiçbir gücüm yok. Sana sunabileceğim hiçbir şey yok. Gitmelisin. Burada fazla kalırsan, gitmene izin vermezler."

Erin, kokan ve sürünen soğuk, karanlık hapisanesinin etrafına baktı. Daha önce hiç bu kadar misafirperver olmayan bir yer görmemişti. En büyük korkusu ejderhayla birlikte bu mağarada mahsur kalmaktı.

Ama V'Aidan'a sahip olmak için gereken buysa, o zaman bunu yapmaya hazırdı. "Seni bir daha terk etmeyeceğim."

Adam başını kaldırdı ve kadın onun kendisini görmeye çalıştığını anlayabildi. "Ne diyorsun sen?"

"Diyorum ki, eğer benimle eve gidemezsen, o zaman burada seninle kalacağım. Sonsuza kadar."

V'Aidan ona bön bön baktı. "Ne yaptığının farkında değilsin." Pençesiyle onu itti. "Git!"

Hareket etmedi. "Seni bırakmayacağım."

Onu kollarının arasına aldı ve kendine yakın tuttu. "Eğer beni gerçekten seviyorsan, Erin, burada kalmazsın. Benim yüzümden burada olduğunu bilmeye asla dayanamam. Lütfen aşkı, lütfen git ve asla arkana bakma."

Erin kararsızlık içinde oturmuş, pençesini elinde tutuyordu. Başka kimsenin ona yardım etmeyeceğini bile bile onu burada, bu şekilde nasıl bırakabilirdi? Onu nasıl teselli edebilirdi?

M'Ordant öne doğru ilerledi ve onu V'Aidan'dan uzaklaştırdı, ardından açıklığa doğru götürdü ve orada hareketsiz tuttu.

Birkaç dakika boyunca V'Aidan hiç hareket etmedi. Sonra başını kaldırdı ve etrafına bakmaya çalıştı.

"Erin?" diye sordu sessizce. "Hâlâ burada mısın?"

M'Ordant sessiz olmasını işaret etti. "O artık gitti."

V'Aidan'ın dudağı üzüntüyle titredi. "Onu eve mi gönderdin?"

"Evet."

"Teşekkür ederim." Sanki tüm gücü elinden alınmış gibi yere uzandı.

"Söyle bana," dedi M'Ordant. "Neden seninle kalmasını istemedin?" "Sen anlayamazsın."

"Neyi anladın?" "Aşk."

M'Ordant homurdandı. "Bir Skotos aşk hakkında ne bilir ki?"

"Kesinlikle hiçbir şey..." Derin bir nefes aldı. "Ve her şeyi. Buranın onu ne kadar korkuttuğunu bildiğim halde burada kalmasını isteyemezdim."

"Ama kalmasını istediniz?"

V'Aidan zayıfça başını salladı. "Özgürlüğümü istediğimden daha çok. Şimdi beni yalnız bırak kardeşim."

Erin, M'Ordant'a bakarken yüzündeki gözyaşlarını sildi. Ona umutlu bir bakış attı.

"Kalabilir miyim?" diye fısıldadı V'Aidan onu duymasın diye.

Yüzü ifadesiz olan M'Ordant başını salladı ve onu odadan çıkardı. "Bu bana bağlı değil."

"O zaman kim?"

Cevap vermeyi reddetti. "Gitmek zorundasın."

"Onu terk etmeyeceğim," dedi, sesi kararlıydı. "Ve kimse beni buna zorlayamaz."

Erin ofisinde uyandığında bunların ünlü son sözleri olduğunu öğrendi. Yunan tanrılarıyla uğraşırken, insan iradesi pek bir şey ifade etmiyordu.

V'Aidan'ın cehennemde olduğunu ve buna kendisinin sebep olduğunu düşünerek kalbi kırıldı ve ağladı.

En kötüsü de, ona yardım etmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Hiçbir şey.

* * *

"V'Aidan."

V'Aidan Hypnos'un sesi karşısında dişlerini sıktı. Erin'in çelengini yakındaki bir kayanın altına sıkıştırarak tanrının onu görmesini ve resimlere yaptığı gibi elinden almasını engelledi.

V'Aidan'ın ona dair sahip olduğu tek şey buydu ve onu kaybetme düşüncesine katlanamıyordu.

O.

Kendini zorla ayağa kaldırdı ve boğazını tıkayan kederi temizledi.

onu. "Daha fazla cezalandırma zamanının geldiğini fark etmemiştim." Hypnos homurdandı. "Seni kıramam, değil mi?"

Tanrının etrafında hareket ettiğini hissetti.

"Biliyorsun," dedi Hypnos sinirli bir şekilde, "zamanın başlangıcından beri benden korkmanı sağlamaya çalıştım. Ama sen hiç korkmadın. Bu neden böyle?"

"Duyguları hissedemiyorum, unuttun mu?"

"Hayır. Sen saygısız, saygısız ve alaycısın. Bize hiçbir zaman uyum sağlayamadın. Ve sana karşı beni her zaman en çok çıldırtan şey, bunu hiç denememendi."

V'Aidan zayıf bir kahkaha attı. "İliklerine kadar kötü olan bir Skotos, düşünsenize."

"İşte senin sorunun da bu. Diğerlerinin aksine, sen hiç öyle olmadın. İçindeki o son iyilik kırıntısını asla öldüremedim. Onur duyabilecek o son parçayı. Fedakarlık yapabilen."

V'Aidan kaşlarını çatı.

"M'Ordant bana Erin için neler yaptığını anlattı. Hem dünyada hem de burada. Sonuç olarak, Hades bana seni Tartarus'ta tutamayacağını bildirdi.

Sadece

Sevgiden tamamen yoksun olan ruhlar burada kalabilir."

V'Aidan'ın bedeninde bir yanma hissi başladı ve geçen her kalp atışıyla birlikte daha da güçlendiğini hissetti.

"Bana öyle geliyor ki evlat, vermen gereken bir karar var."

* * *

Erin dairesinin kapısını *açtı*. Bir kez olsun eve gelmenin ve V'Aidan'ın burada olmasının nasıl bir şey olacağını hayal ederken kalbindeki o tanıdık boşluk yanıyordu.

Son zamanlarda bunu çok yapıyordu. Hayal kurmak. Daha önce hiç hayal kurmamıştı. Ve yazıyordu. Ama paylaşacak kimsesi yoktu.

En çok da bu acıttı.

Ayakkabılarını çıkarıp anahtarlarını şöminenin üzerine bıraktı ve halının üzerinde beyaz bir gül yaprağı gördü. Birkaç tane daha fark edince kaşlarını çattı.

Yatak odasına giden bir iz oluşturuyor gibiydiler. Onları takip etti. Kapıya vardığında kalbi durdu.

V'Aidan yatağında uyuyordu. Simsiyah saçları yastıkların üzerine yayılmış, yorgan uzun, sarımtırak bacaklarına dolanmıştı.

Hayatında gördüğü en muhteşem şeydi.

Gözlerinden yaşlar süzülürken *Erin* güldü. Nasıl olur? Nasıl burada olabilirdi? Yatağına koşarak dizlerinin üzerine çöktü ve onu uyandırmaya çalıştı.

Kımıldamadı.

Ne denediyse uyanmadı.

"V'Aidan?" dedi korku içinde yutkunarak. "Lütfen, bana bak."

Hiçbir şey.

Dehşet içinde komodinin üzerinde küçük bir not kartı gördü. Onu aldı ve okudu:

Tüm mucizeler gerçek aşk sayesinde gerçekleşir. Eğer beni gerçekten seviyorsan, Erin, dudaklarımı öp ve ben senin dünyana ölümlü bir adam olarak doğayım. Aksi takdirde, seni sadece rüyalarında bekliyor olacağım.

Karar vermek için gece yarısına kadar vaktiniz var.

V

Karar vermek için gece yarısına kadar beklemesi gerekmiyordu. Yüzünü ellerinin arasına alarak, kalbindeki tüm sevgiyle onu öptü.

Kolları onu sarıp sımsıkı tutarken göğsü hızla yükseldi.

V'Aidan öpüşmelerini derinleştirirken Erin mutlulukla güldü. Onun sıcaklığı ve tutkusuyla başı dönüyordu ve onu asla bırakmak istemiyordu.

Dudaklarını ısıran adam geri çekilerek ona gülümsedi. Gümüş mavisi gözlerindeki aşk onu kavurdu. "Anladığım kadarıyla beni tutmak istiyorsun?"

"Dostum, beni terk etmeye kalkarsan seni bulmak ve eve getirmek için dünyanın öbür ucuna kadar peşinden gelirim."

V'Aidan güldü. Bunu ona çoktan kanıtlamıştı.

Adam gömleğinin düğmelerini açarken Erin ürperdi. "Sanırım ölümlü bir erkek olarak ilk ne yapmak istediğini biliyorum."

Dilini kızın boğazında gezdirdi, kulağına kadar gitti ve nefesi kızın tüylerini ürpertti. "İnan bana aşkım, bu gece uyumayacaksın."

Sonsöz

İki yıl sonra

V'Aidan küçük kızı göğsünde uyurken kanepede uzanıyordu. Kızının kestane rengi buklelerine bakıyor, rüyasında ne gördüğünü merak ediyordu.

Karısının başlarında dikildiğini hissetti.

Kafasını kaldırdığında Erin'in muhteşem gülümsemesini yakaladı. "Merhaba," dedi, onun neyin peşinde olduğunu merak ederek. Gözlerinde, ona hamile olduğunu söylediği günkü gibi bir parıltı vardı.

"Tahmin et ne oldu?" diye sordu, sesi heyecanla doluydu. "Yine mi hamilesin?"

Ona gözlerini devirdi. "Emma'yı doğuralı sadece üç ay oldu."

"Olur böyle şeyler."

Ona bir ahududu üfledi, sonra kolunu sırtından çıkardı ve eline bir kitap tutuşturdu.

V'Aidan kapaktaki isim fark edilene kadar boş boş baktı. "Aman Tanrım," diye nefes aldı, "bu senin romanın."

"Biliyorum," dedi zıplayarak. "Editörüm bana ilk kopyasını gönderdi! Önümüzdeki hafta mağazalara gönderilecek."

Bebeği uyandırmamaya dikkat eden V'Aidan, Erin'i kollarına almak için koltuktan fırladı.

Erin onun dudaklarını kendi dudaklarının üzerinde hissedince iç çekti. Şu anda bile bu dudaklar onu yakabilirdi. Ve onun kokusu... Tanrım, onun teninin kokusunu nasıl da seviyordu.

"Teşekkür ederim V'Aidan," dedi ve o unutulmaz gümüş gözlere bakmak için geri çekildi. "Sen olmasaydın bunu asla yazamazdım."

"Ve ben sensiz asla yaşayamazdım."

Erin ona sıkıca sarıldı, onu ve kızını hissetmekten zevk alıyordu. İkisi Erin'in şimdiye kadar tanıdığı en büyük hediye idi.

İşte o zaman en karanlık kabustan bile iyi bir şey çıkabileceğini fark etti. Güç ve cesaret gerektirmişti ama sonunda savaşımaya değmişti.

"Seni seviyorum Erin," diye fısıldadı saçlarına doğru. "Seni seviyorum V'Aidan ve her zaman seveceğim."

Yazar Hakkında

Photograph by Sheri Reno/Nashville

New York Times çoksatan yazarı [Sherrilyn Kenyon](#) 1 numaranın müdavimlerinden. Bu olağanüstü çok satan yazar, yazdığı her türde zirvede yer almaya devam ediyor. Kitaplarının 60 milyondan fazla kopyası yüzden fazla ülkede basılmaktadır. Güncel serileri arasında The Dark-Hunters, The League ve Chronicles of Nick yer almaktadır. Chronicles of Nick ve Dark-Hunter serileri yakında sinema filmi olarak gösterime girecek. E-posta güncellemeleri için [buradan](#) kaydolabilirsiniz.

Sherrilyn
Kenyon tarafından
da

KARANLIK AVCILAR

Fantezi Aşığı
Gece Zevkleri
Gece
Kucaklaşması
Şeytanla Dans
Gecenin Öpücüğü
Gece Oyunu
Geceyi Yakalayın
Gecenin
Günahları Geceyi
Serbest Bırakın
Ayın Karanlık Yüzü
Rüya Avcısı Devil May
Cry
Gece Yarısı Açıkken Rüya
Kovalayıcı
Acheron
Sessiz Bir Gece
Rüya Savaşçısı
Kötü Ay Yükseliyor
Merhamet Yok
İntikam
The Guardian
Karanlık Avcısı Yoldaşı
Zamansız Zaman
Styxx
Karanlık Isırıklar

Hiç Kimsenin Oğlu
Dragonbane

THE LEAGUE: NEMESIS RISING

Gecenin
Doğuşu Ateşin
Doğuşu Buzun
Doğuşu
Öfkenin
Doğuşu
Meydan Okumanın
Doğuşu İhanetin
Doğuşu

CHRONICLES OF NICK

Infinity
Invincible
Infamous
Inferno
Illusion
Instinct

**Bu St. Martin's Press e-
kitabını satın aldığınız için
teşekkür ederiz.**

Özel teklifler, bonus içerik ve yeni çıkan
kitaplar ve diğer harika okumalar hakkında
bilgi almak için,
haber bültenlerimiz için kaydolun.

Sign Up

Veya us.macmillan.com/newslettersignup
adresinden bizi çevrimiçi ziyaret edin

Yazarla ilgili e-posta güncellemeleri için [buraya](#) tıklayın.

Bu bir kurgu eseridir. Bu romanda tasvir edilen tüm karakterler, kuruluşlar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır.

HAYALET AŞIK. Telif hakkı © 2016 Sherrilyn Kenyon'a aittir. Tüm hakları saklıdır. Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır. Bilgi için adres St. Martin's Press, 175 Fifth Avenue, New York, N.Y. 10010.

www.stmartins.com

Kapak tasarımı: Ervin Serrano

Kapak fotoğrafları: iStock

E-kitaplarımız tanıtım, eğitim veya iş amaçlı kullanım için toplu olarak satın alınabilir. Lütfen iletişime geçin

Macmillan Kurumsal ve Premium Satış Departmanı'na (800) 221-7945, dahili 5442 numaralı telefondan veya MacmillanSpecialMarkets@macmillan.com adresine e-posta göndererek ulaşabilirsiniz.

e-ISBN 9781250095763

Birinci Baskı: Mart 2016

İçindekiler

Başlık Sayfası Telif
Hakkı Bildirimi

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Epilog

Yazar Hakkında
Ayrıca Sherrilyn Kenyon
Telif Hakkı

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.